

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Усупереч кризі

«НІБУЛОН»: ще плюс два сучасні елеватори на Полтавщині

СТОР. 10

Регіон Кіровоградщина

«У наших господарствах випадкових людей немає...»

СТОР. 11

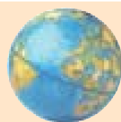
Історія

Відкрив родовід африканського племені

СТОР. 13

№ 216 (4716) СУБОТА, 14 ЛИСТОПАДА 2009 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

«Газпром» і «Нафтогаз України» обговорили проблеми платежів

Голова правління «Газпрому» Олексій Міллер і голова правління НАК «Нафтогаз України» Олег Дубина у ході зустрічі в Москві обговорили питання, пов'язані з поточним фінансовим становищем «Нафтогазу України» та вирішенням проблеми платежів за листопадові поставки російського газу. Також О. Міллер і О. Дубина розглянули питання роботи газотранспортної системи України в осінньо-зимовий період 2009—2010 років. Особливо наголошувалося на необхідності суворого дотримання українською стороною контрактних зобов'язань щодо транзиту російського газу в Європу, **повідомляє прес-служба «Газпрому».**

«Славних прадідів великих правнуки погані»

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Пам'ятник Шевченку, який раніше був частиною експозиції музею, тепер під целофаном.

Саме ці слова Кобзаря згадуються, коли дивишся на Чернечу гору в Каневі. Обшарпаний та порожній музей Тараса Шевченка огороджений великим парканом. Світло вимкнули за борги. Підлоги немає. На дошці, що інформує про перебіг ремонту, написано: початок робіт — 2004 рік, а кінець... сором'язливо заклеєний папером. Кажуть, спочатку там значився 2008-й, потім 2009 рік, а тепер вже ніхто не береться прогнозувати, коли двері музею відкриються для відвідувачів.

Здавалося, лише цієї інформації мало б вистачити для того, щоб кожному українцю стало страшенно соромно. Але і це не все. Лівий берег Дніпра вже розпаювали і, як твердять співробітники шевченківського заповідника, селяни не приховують, що мають намір продавати втридорога свої паї. Якщо не втрутитися терміново, то через кілька років Тарас Григорович зі своєї Чернечої гори дивитиметься не на «лани широкополі, і Дніпро, і кручі», а на палаци бізнесменів. Чим не ганьба!?

СТОР. 8

НАМ ПИШУТЬ

Якби депутатом був я...

...то встановив би соціальну справедливість. Підвищив би зарплату медикам, які дбають про здорову націю, вчителям, які навчають дітей грамоти, аграріям, які годують країну, — до рівня зарплати народного депутата, робота якого переважно полягає у блокуванні трибуни.

Дмитро ТАТАРІН.

Вижниця Чернівецької області.

НАСТУПНОГО ТИЖНЯ

☞ Урочисте відкриття дитячого пісенного конкурсу «Євробачення-2009» відбудеться 16 листопада, а фінальний концерт — 21 листопада на сцені київського Палацу спорту.

☞ Європейський Союз 19 листопада проведе спеціальний саміт для обрання президента і міністра закордонних справ. Вибори відбудуться вперше. Посаду президента має обійняти один з колишніх або нинішніх глав держав.

☞ 22 листопада — День свободи, п'ята річниця помаранчевої революції.

ПОДІЇ

Банки невдоволені жорсткими правилами гри

Банківський ринок отримав від Нацбанку жорсткі правила роботи на готівковому ринку іноземної валюти. З 20 листопада громадяни не зможуть за один день купити більше, ніж 10 тисяч доларів, а банки зобов'язані будуть відновити кризову практику єдиного обмінного курсу в усіх відділеннях. Крім цього, НБУ заборонив банкірам змінювати курс протягом дня. Міністерство юстиції зареєструвало постанову Нацбанку № 538 від 9 вересня, якою внесено зміни до «Інструкції про порядок організації та здійснення валютно-обмінних операцій на території України». НБУ вдалося зареєструвати цей документ з другої спроби.

СТОР. 5

Уряд дозволив продавати маски удвічі дорожче

Кабінет Міністрів збільшив граничні оптові та роздрібні ціни на маски багаторазового використання з 1,10 (опт) до 2,18 і з 1,50 (роздріб) до 3,00 гривні за штуку. Про це йдеться в постанові уряду № 1199 від 11 листопада.

Також, незважаючи на те, що з 30 жовтня у країні встановлено граничні оптові та роздрібні ціни на антивірусні препарати і захисні засоби у зв'язку з епідемією грипу A(H1N1), Кабмін збільшив граничні ціни на марлю з 1,45 гривні (опт) до 2,18 гривні, і з 2 гривень (роздріб) до 3 гривень за погонний метр; на одноразові захисні маски ціну збільшено до 1,45 гривні (опт) з 0,73 гривні і до 2 гривень (роздріб) з 1 гривні.

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ — НА 7-Й СТОР.

КОРОТКО

■ Співробітники пункту пропуску «Рава-Руська» припинили спробу ввезти до країни з Польщі більш як 2 тонни контрабандної свинини, **повідомляє прес-служба ДПСУ.**

■ Український кредитно-банківський союз наполягає на відхиленні законопроекту про збільшення до 34 тис. грн. адміншрафів за невидачу банками депозитів.

■ 16 листопада в Москві відбудуться україно-російські консультації з проблем європейської безпеки на рівні заступників глав зовнішньополітичних відомств.

В Україні зареєстровано найвищий рівень поширення ГРЗ за останні п'ять років

ПІДСУМКИ ТИЖНЯ

Вибори як надзвичайний стан

Початок тижня (поряд з погіршенням епідеміологічної ситуації) ознаменувався дискусіями про ймовірність запровадження надзвичайного стану в країні. Принаймні ще в понеділок такого розвитку подій не відкидав заступник глави секретаріату Президента Ігор Попов, котрий анонсував можливість проведення засідання Ради національної безпеки і оборони України на цю тему. «Головне завдання понеділка — подивитись, як виконується указ Президента про невідкладні заходи щодо забезпечення національної безпеки в умовах спалаху пандемічного грипу в Україні... Якщо ж ми побачимо, що цей план неможливо виконати з цим менеджментом, цими органами влади, лише тоді може постати питання надзвичайного стану», — сказав він.

Проте цього ж дня секретар РНБО Раїса Богатирьова повідомила, що Президент «не казав, і не має наміру обговорювати питання введення надзвичайного стану в країні», а отже, немає підстав говорити про перенесення дати виборів. Крапку в цій дискусії поставив сам Віктор Ющенко, котрий, повідомивши, що «не гратиметься в карантини або в надзвичайний стан», закликав суспільство прийти 17 січня на вибори, оскільки цього дня визначатиметься доля країни. Здавалося б, дискусію на тему запровадження надзвичайного стану вичерпано, тим паче що одночасно глава держави доручив керівництву областей проаналізувати динаміку поширення грипу та розглянути питання про скасування карантинних заходів у своїх регіонах. Однак після того, як В. Ющенко повідомив про свій намір заветувати закон про виділення мільярда гривень на подолання епідемії грипу, ця тема знайшла несподіване продовження. Зокрема, прес-служба БЮТ поширила заяву народного депутата Сергія Соболєва про те, що «Ющенко та Янукович працюють на роздмухування пандемії грипу для того, щоб ввести надзвичайний стан та скасувати президентські вибори». Мовляв, вони «домовилися між собою», підтвердженням чого є те, що «однією рукою Президент за поданням Партії регіонів та особисто Януковича підписує дірку в бюджеті на цей рік на 8 мільярдів гривень, а на наступний рік — майже на 80 мільярдів гривень і одночасно робить заяву, що не підпише закон про виділення мільярда гривень на закупівлю вакцин та відповідного обладнання, яке врятує життя тисяч людей від пандемії каліфорнійського грипу».

Щоправда, вже в четвер прем'єр Юлія Тимошенко, повідомивши, що провела консультації з парламентськими фракціями про подолання вето Президента, фактично дезавуювала цю заяву, адже без участі представників фракції Партії регіонів подолання вето неможливе. Іншими словами, це означає, що ні про яку змову між Ющенком і Януковичем стосовно «роздмухування пандемії грипу» не йдеться, а має місце звичайна «передвиборна агітація». Втім, так само можемо констатувати, що, на жаль, для України будь-які вибори, а тим паче президентські — це вже надзвичайний стан. Особливо зважаючи, що в наших умовах перемога того чи того кандидата загрожує кардинальною зміною зовнішньополітичного курсу країни. Тим часом наприкінці тижня надзвичайна подія таки сталася. Зокрема, у четвер прес-служба Вищого адміністративного суду повідомила, що «у зв'язку з відсутністю коштів на відправку поштової кореспонденції, оплату послуг, закупівлю паперу і дисків Вищий адміністративний суд України вимушений зупинити свою роботу». Таким чином, поки точилися розмови про можливість запровадження надзвичайного стану, в Україні де-факто запроваджено один з його елементів. Бо як іще розцінювати заяву суду про неможливість виконувати свої функції? Щоправда, враховуючи те, що саме Вищий адмінсуд визначено судом першої та останньої інстанції у разі оскарження результатів виборів Президента, то гроші для його функціонування таки буде виділено. Але саме цей факт найкраще свідчить про те, що країна фактично перебуває на межі надзвичайного стану.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Немає такої стіни, яку не можна зламати заради людей

Насамперед потрібно скасувати вибори за партійними списками, про це наголосив під час зустрічі з жителями Броварів Голова Верховної Ради Володимир Литвин **(на знімку).**

Він також сказав, що районні ради повинні формувати виконком, а адміністрації мають бути зліквідовані. Бо це марне витрачання грошей і з'ясування стосунків чиновників між собою. Окрім того, треба скорочувати кількість народних депутатів відповідно до складу населення. «Якщо населення зменшиться, то, відповідно, зменшиться депутатський корпус», — сказав Голова Верховної Ради. За його словами, треба зробити так, щоб депутат обирався не більш як на два терміни поспіль, тоді відповідно буде зобов'язання депутатів усіх рівнів звітувати щопівроку перед людьми.

Відповідаючи на запитання жителів, чи стане сил і наснаги воювати з тими, хто при владі, Володимир Литвин відповів: «Стане. За однієї умови — якщо буде підтримка. Бо коли маєш у Верховній Раді 20 депутатів своєї фракції — це доволі непросто». «Але, коли я відчуваю, що люди саме так думають, саме цього вимагають, саме те їм потрібно, повірте, не буде тої стіни, яку не можна зламати, для того щоб вирішити людські проблеми», — зазначив глава парламенту.

Сергій МЕЛЬНИК.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Утримати керованість і рівновагу в країні

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин вважає головним завданням в умовах президентської виборчої кампанії збереження діалогу в політикумі заради спокою в українському суспільстві.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

«Потрібно не відкладати життя до завершення виборів, — сказав В. Литвин під час зустрічі з Державним секретарем з європейських справ МЗС Французької Республіки **П'єром ЛЕЛЛУШЕМ (на знімку)**. — Необхідно зберегти парламент і парламентаризм, щоб такий діалог відбувався, внести спокій у суспільство і припинити змагання, хто більше нашкодить людям. Немає іншого шляху, ніж утримати керованість і рівновагу в країні, і я докладу до цього всіх зусиль».

Як **повідомляє прес-служба Верховної Ради,** серед ключових проблем В. Литвин також назвав «організацію життя в Україні після виборів», наголосивши на важливості «проведення розмови про цінності, які об'єднають націю».

Голова Верховної Ради також вважає «вкрай важливим» для України збереження співпраці з європейськими структурами на високому рівні. В. Литвин, зокрема, наголосив на необхідності підписання Угод про асоціацію з Європейським Союзом і запровадження зони вільної торгівлі з ЄС до завершення президентських виборів в Україні, зазначивши, що це було б «надзвичайно позитивним сигналом». Керівник парламенту пояснив, що укладання зазначених угод «зменшило б поле маневру для українських політиків, зокрема претендентів на президентську посаду».

У цьому контексті В. Литвин високо оцінив позицію П. Леллуша «стосовно місця України в європейському співтоваристві», висловивши сподівання, що вона сприятиме збереженню відповідної політичної лінії з боку європейських структур».

У свою чергу Державний секретар з європейських справ МЗС Французької Республіки зазначив, що його візит «є свідченням значення, яке надає Франція і Європа загалом становленню демократії і стабільності в Україні», нагадавши, що під час головування в ЄС його країна «багато зробила для зближення України з Євросоюзом». «Ми, європейці, усвідомлюємо, що Україна є надзвичайно важливим стратегічним і політичним партнером для нас», — сказав він.

Під час зустрічі сторони наголосили на важливості активізації двосторонньої співпраці, в тому числі, по лінії парламентів. В. Литвин і П. Леллуш також обговорили проблеми енергетичної безпеки. Голова Верховної Ради України акцентував на важливості проведення «нормального, на рівних, діалогу з Росією». «Україна повинна виявляти гнучкість, яка базується на національних інтересах і європейській відповідальності», — вважає він.

На прохання П. Леллуша В. Литвин поінформував Державного секретаря з європейських справ МЗС Французької Республіки про основні етапи виборчої кампанії в Україні і відповідне законодавство. Водночас Голова Верховної Ради України висловився за необхідність прийняття єдиного виборчого кодексу, щоб уникнути змін законодавства «під ту чи іншу політичну силу» в період виборчих кампаній.

ВИБОРИ-2010

Готові підставити плече

Парламентська фракція КПУ готова голосувати за подолання вето Президента України на закон про виділення мільярда гривень на боротьбу з епідемією грипу, якщо глава держави Віктор Ющенко заветує його.

Про це повідомив кандидат на посаду Президента, лідер КПУ Петро Симоненко під час перебування на Чернігівщині в ефірі одного з телеканалів. За його словами, комуністи готові повторно підтримати документ про спрямування мільярда гривень на боротьбу з епідемією грипу, запропонований урядом. «Ми голосували і ще раз проголосуємо за виділення мільярда для протидії епідемії грипу», — сказав П. Симоненко.

Будується нова політична сила

Кандидат у Президенти України Сергій Тігіпко на прес-конференції в Донецьку заявив, що найближчим часом його політична сила буде створена на базі Трудової партії України, **повідомляє УНІАН.**

За його словами, проведення з'їзду планувалося ще 7 листопада, але на заваді став введений у країні карантин. «Думаю, що закінчиться цей наш карантин — проведемо з'їзд: треба виходити зі зміною програми, статуту і назви», — пояснив С. Тігіпко. На запитання, на базі якої політичної сили буде створено його партію, кандидат відповів: «Швидше за все, це буде Трудова партія України, ніякого особливого секрету немає. Нині ми опрацьовуємо назву, є кілька ідей».

До травня терміналу не буде

Кандидат на посаду Президента України Арсеній Яценюк вважає, що висновок про доцільність спорудження вугільного терміналу в Севастопольській бухті мають дати міжнародні експерти. Про це він сказав на мітингу-телемості між Севастополем та іншими 10 містами Криму, **повідомили у прес-службі кандидата.**

Політик наголосив, що вивчив документи і, відповідно до них, «дозвіл видано не на спорудження вугільного терміналу». «Там немає слова «вугільний» — там є дозвіл на будівництво терміналу з перевалювання різного роду вантажів, однак про вугілля — жодного слова. Тому будуватимуть згідно з дозволом», — додав А. Яценюк.

Водночас, на думку політика, доки не пройдуть вибори до місцевих рад, заплановані на кінець травня, терміналу не буде.

Достроково. І за відкритими списками

«Вибори до парламенту неминучі, й проходити вони мають одразу після президентських, але за відкритими партійними списками, щоб людина була прив'язана до конкретного округу, щоб виборець знав персонально, якого депутата він обрав, і міг, якщо треба, його відкликати. Влада має бути відповідальною перед власним народом, який її обрав», — заявив кандидат у Президенти України від Соцпартії Олександр Мороз в ефірі радіо «Ера»-FM.

«Сьогодні у нас немає дієздатної Верховної Ради — адже у парламенті має існувати коаліція, яка керує урядом, несе відповідальність за здійснювану у країні політику, економічні реформи тощо, — сказав О. Мороз. — Подивіться, що робиться у вищому законодавчому органі країни. Ніхто з вищих посадовців не хоче брати на себе будь-яку відповідальність. Президент киває на прем'єра, прем'єр вказує на Верховну Раду, Рада — на уряд, уряд — на Президента. І все це — результат нехтування Конституцією Віктором Ющенком і Юлією Тимошенко у 2007 році».

Дитяча лікарня одержала кардіологічне обладнання

Кандидат у Президенти України лідер Партії регіонів Віктор Янукович під час робочої поїздки до Автономної Республіки Крим подарував євпаторійській міській дитячій клінічній лікарні нове кардіологічне обладнання, зустрівся з персоналом і пацієнтами медзакладу. В. Янукович обговорив з медиками проблеми охорони здоров'я в Україні, епідемію «свинячого грипу» та ін. Лідер Партії регіонів заявив, що в країні давно назріла реформа медицини і запровадження страхової медицини. «Медичне страхування — це питання давно назріле і перезріле, — сказав він. — Реформа медицини є в моїй передвиборній програмі, я її виконуватиму».

Під час брифінгу В. Янукович сказав, що сьогодні «потрібно серйозно підсилювати місцеве самоврядування». При цьому політик підкреслив, що держава має створити умови для розвитку регіональних пріоритетних програм та їх фінансування. «Практика така є, умовно кажучи, 50 відсотків — держбюджет, 30 — регіон і 20 — місто», — пояснив він.

Говорячи про Крим, Віктор Янукович підкреслив, що автономія має достатньо повноважень, і дуже важливо, щоб вони були на ділі, а не на словах. На його думку, якщо Конституція АРК буде дотримуватися державою, то питання про збільшення повноважень автономії втратить свою актуальність. «Сьогодні дуже багато положень Конституції АР Крим, як, до речі, і Конституції України, владою нехтується», — відзначив В. Янукович.

Георгій ВЕРВЕС.

Крим.

Дешеві цигарки страшніші за епідемію грипу

Президентське вето на закон про підвищення ставок акцизного збору на тютюн та тютюнові вироби, яким передбачалося збільшити акцизи на цигарки до 36%, викликало неабияке здивування і у законотворців, і у громадськості.

Автор законопроекту, заступник голови Комітету Верховної Ради з питань бюджету Олег Ляшко вважає необгрунтованими пропозиції Віктора Ющенка щодо ветування закону. Глава держави назвав серед причин застосування права вето те, що зростання акцизів на тютюн призведе до збільшення контрабанди сигарет, скорочення обсягів виробництва, зменшення надходжень до бюджету та звільнення працівників. Натомість депутат О. Ляшко навів на прес-конференції інші факти: зокрема, офіційну відповідь Держмитслужби і СБУ, в якій ідеться, що фактів контрабандного ввезення в Україну тютюнових виробів цього року не фіксувалося, натомість зафіксовано 1700 фактів незаконного вивезення тютюнових виробів. А це свідчить про те, що в Україні найнижчі ціни.

Виробництво сигарет, за словами депутата, у 2009 році порівняно з 2008-м справді скоротилося, але лише на 11%, тоді як промисловість загалом по країні впала на 30%. Але водночас, за опитуваннями, падає споживання цигарок, тобто люди почали менше курити.

Мотивацію В. Ющенка щодо зменшення надходжень до бюджету парламентарій вважає цинізмом. «За січень—жовтень 2008 року держбюджет від акцизів на тютюн та тютюнові вироби отримав 2 млрд. 731 млн. грн. За січень—жовтень 2009 року — 7 млрд. 200 млн. грн. Тобто майже на п'ять мільярдів гривень більше. До кінця року від акцизів на цигарки отримаємо близько дев'яти мільярдів гривень», — додав О. Ляшко і зазначив, що кошти від підвищення акцизів заплановано спрямувати на ліквідацію наслідків повені у Західній Україні, утримання закордонних представництв та фінансування Міністерства оборони.

Народний депутат також зауважив, що такі само аргументи лунали і у зверненнях тютюнових компаній до Бюджетного комітету Верховної Ради з проханням не ухвалювати законопроект. Парламент до них не прислухався, а Президент — так. «Це в мене викликає великий подив, — заявив О. Ляшко. — Але, очевидно, президентська кампанія дається взнаки і, за моєю інформацією, за ветування цього закону на рахунки структур, які проводять виборчу кампанію кандидата в Президенти України Ющенка, було перераховано понад п'ять мільйонів доларів США», — заявив народний депутат.

Зліва направо: керівник відділу контролю за тютюном Інституту стратегічних досліджень МОЗ України Костянтин Красовський, голова Національної ради з питань охорони здоров'я при Президенті України Микола Поліщук і народний депутат Олег Ляшко (БЮТ).

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Здивування рішенням Президента ветувати закон «Про ставки акцизного збору на тютюнові вироби» висловили і представники громадськості. Зокрема, голова Національної ради з питань охорони здоров'я при Президентові України Микола Поліщук зауважив, що в «Семи ініціативах оздоровлення нації», висловлених В. Ющенком 2007 року на Всеукраїнському форумі «Здоров'я нації», першою з них було зменшення шкідливого впливу куріння на здоров'я населення. Експерт навів невтішні дані: щоденно від наслідків паління помирає 300 людей, від неінфекційних захворювань — 82% людей. Тоді як інфекційні захворювання становлять лише 6% смертельних випадків. За словами М. Поліщука, ветування цього закону не відповідає нормам і принципам євроінтеграції України, оскільки «вся Європа сьогодні бореться за те, щоб повітря було чистим від тютюнового диму».

Юліана ШЕВЧУК.

Працівники фармацевтичної галузі перебувають у підвищеній зоні ризику та заслуговують на допомогу і підтримку від держави і суспільства

В Україні проводиться безпідставна кампанія з дискредитації фармацевтичних закладів та їх працівників, заявляють професійні асоціації. Про це йдеться у відкритому листі Президенту, Прем'єр-міністру, Голові Верховної Ради України та секретарю РНБО, підписаному Аптечною професійною асоціацією України, Асоціацією фармацевтичних дистриб'юторів «ФармУкраїна», Асоціацією фармацевтичних виробників України та Об'єднанням організацій роботодавців медичної та мікробіологічної промисловості України.

Як зазначають автори листа, під час непосильно великого навантаження на систему забезпечення ліками лунають «емоційні виступи на телебаченні, радіо та в інших ЗМІ, які безпідставно звинувачують фармацевтів у професійній недбалості та свідомому завищенні цін на ліки». «Найобразливіші звинувачення лунають на адресу працівників аптек, які в перші дні спалаху захворювань по дві доби не залишали місця роботи, працювали без вихідних. Під сумнів ставиться їх чесне ім'я», — йдеться у тексті листа.

Його автори не виключають, що є випадки, коли люди зіштовхнулися із зловживаннями та непорядністю, однак висловлюють сумнів, чи є доцільними засобами боротьби з такими явищами тотальні перевірки та огульні звинувачення.

Фармацевтичні асоціації застерігають, що безпідставна недовіра пацієнтів як до фармацевтів і лікарів, так і до лікувального процесу загалом може призвести до вкрай негативних наслідків. «Фармацевтам висувають абсурдні звинувачення у неготовності до епідемії грипу і незабезпеченні заздалегідь стратегічного запасу медикаментів та засобів особистого захисту, — йдеться в листі. — Однак своєчасне створення і постійне підтримання такого запасу є безпосереднім обов'язком держави».

Фармацевти також скаржаться на те, що під час ажіотажного попиту на ліки замість допомоги галузь отримала тотальні перевірки всіма силовими відомствами, Антимонопольним комітетом, Інспекцією з контролю за цінами та Держлікінспекцією. Таким чином працівники аптек змушені витрачати робочий час на майже цілодобове надання відомостей та необхідних документів тим, хто їх перевіряє.

«Внаслідок невиважених дій щодо протистояння епідемії в Україні почалася паніка, яка спричинила ажіотажний попит на медикаменти, — кажуть лідери фармацевтичних організацій від імені 300 тисячної спільноти працівників галузі. — Лише скоординовані та професійні кроки, які зроблені спокійно, без зайвого ажіотажу, непотрібного піару та навали перевірок, допоможуть припинити розвиток епідемії та вилікувати тих, хто захворів».

У прагненні накласти мораторій на перевірки аптек під час епідемії фармацевтичні організації підтримує Український союз промисловців і підприємців. «З початку листопада, коли люди просто штурмом брали аптеки, розкуповуючи препарати, коли багато фармацевтів захворіли самі, пішли масові перевірки. Служба безпеки України, Міністерство внутрішніх справ, податкова... У галузі — 34 перевіряючі інстанції, і зараз усі вони «під прицілом», — зазначив президент Аптечної професійної асоціації України Михайло Пасічник. За його словами, перевірки унеможливлюють нормальне функціонування фармацевтичних підприємств у надскладних умовах епідемії. «Я не виключаю порушень в окремих аптеках, але ставити під сумнів роботу всієї галузі, заважати їй в складний час показовими, «на публіку», перевірками є безглуздо. Фармацевтичні працівники перебувають у підвищеній зоні ризику та заслуговують на допомогу і підтримку від держави і суспільства», — наголосив він.

Іван ПЕТРОВСЬКИЙ.

Депутати Рівненщини вивчали досвід польських колег

Депутати Рівненської обласної ради під час робочої поїздки до Вармінсько-Мазурського воєводства, з яким укладено договір про співпрацю, вивчали досвід польських колег з діяльності національних та етнічних меншин і підтримки органами самоврядування громадських організацій.

Представники Рівненської обласної ради взяли участь у XXXIV сесії сеймику Вармінсько-Мазурського воєводства, на якій відбулося обговорення співпраці органів місцевого самоврядування з неурядовим сектором регіону. Тему було продовжено на спільних засіданнях комісій сеймику та Рівненської обласної ради, зокрема щодо вдосконалення системи самоуправління в Польщі.

Багато вражень отримали рівненські депутати під час ознайомлення з життям етнічних українців у Польщі, які шанобливо ставляться до національних традицій. Вони побачили виступи ансамблів художньої самодіяльності в Об'єднанні шкіл з українською мовою навчання в Бартошицях, Гурові Ілавецькому. Водночас депутати зазначили, що діяльність національних меншин має всебічну підтримку влади. Пересвідчилися учасники робочої поїздки і в дієвості Євросоюзу, зокрема у фінансуванні важливих соціальних проектів. Серед таких багато закладів медичного напряму. Тож українська делегація відвідала воєводську реабілітаційну лікарню в Гурові Ілавецькому, територіальний соціально-реабілітаційний центр, центр для обслуговування людей із вадами зору в Ольштині.

Депутати Рівненської обласної ради та сеймику Вармінсько-Мазурського воєводства підписали план подальшої співпраці.

А ось враження від поїздки голови постійної комісії Рівненської обласної ради з питань місцевого самоврядування, розвитку територій та європейської інтеграції Дмитра Диновського:

— Мене передусім цікавило питання децентралізації влади, а також ті кроки, які зроблені польською стороною для розвитку місцевого самоврядування. Найбільше вразило, що нормативно-правова база дала можливість Польщі перейти до нової системи управління. І це є інтеграція, входження до Євросоюзу. По-друге, — приємно вразило, як українська діаспора стверджує українську культуру, несе те цінне, що представляє нашу націю. Потретє, — було цікаво взяти участь у засіданні сесії сеймику. Багато корисного почерпнули під час розгляду численних питань діяльності неурядових органів. Це є для нас досить новим, цікавим. У нас, на жаль, взагалі в державі ще немає таких намагань, щоб сповідувати і так потужно розвивати діяльність не-урядових організацій. Я думаю, що перш за все це характеризує входження до європейської спільноти, адже саме ці структури пишуть і реалізують програми, на які Євросоюз виділяє досить великі кошти.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

ВІТАЄМО!

Сьогодні 60-річний ювілей відзначає голова Дніпропетровської обласної ради, вчений зі світовим ім'ям, професор, доктор технічних наук, лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки, автор десятків винаходів та книг Юрій Григорович ВІЛКУЛ.

Заступники голови, депутати та виконавчий апарат обласної ради сердечно вітають Юрія Григоровича з цією гарною датою. Дякують за високий професіоналізм, політичну мудрість та світлі людські якості і бажають своєму керівникові міцного здоров'я, невичерпної енергії, родинного затишку, світлої долі на довгі роки, плідної праці на благо рідної Дніпропетровщини, задля процвітання України.

ОФІЦІЙНО

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до статті 3 Закону України «Про фермерське господарство» щодо уточнення родинних стосунків, що дають право бути членами господарства

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Статтю 3 Закону України «Про фермерське господарство» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 45, ст. 363) доповнити частиною третьою такого змісту:

«3. Для цілей цього Закону до членів сім'ї та родичів голови фермерського господарства відносяться дружина (чоловік), батьки, діти, баба, дід, прабаба, прадід, внуки, правнуки, мачуха, вітчим, падчерка, пасинок, рідні та двоюрідні брати та сестри, дядько, тітка, племінники як голови фермерського господарства, так і його дружини (її чоловіка), а також особи, які перебувають у родинних стосунках першого ступеня споріднення з усіма вищезазначеними членами сім'ї та родичами (батьки такої особи та батьки чоловіка або дружини, її чоловік або дружина, діти як такої особи, так і її чоловіка або дружини, у тому числі усиновлені ними діти)».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ, 21 жовтня 2009 року.
№ 1661-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується прийняття додаткової відмітної емблеми (Протоколу III)

Верховна Рада України **постановляє:**

Додатковий протокол до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується прийняття додаткової відмітної емблеми (Протокол III), підписаний від імені України у м. Берні 23 червня 2006 року, ратифікувати.

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ, 22 жовтня 2009 року.
№ 1674-VI.

Клієнти Укрпромбанку з 17 листопада зможуть зареєструватися в «Родовід Банку» для отримання своїх вкладів

Віктор Ющенко вимагає від Прем'єр-міністра Юлії Тимошенко покращити бюджетне фінансування армії, якій за загальним фондом із передбачених 7428,5 млн. грн. виділено 89,4%, за спеціальним — 10,7% та за стабілізаційним — 18,8%

У НОМЕР

КИЇВ

Країні бракує слюсарів і токарів

Висококваліфіковані слюсарі, токарі, електрогазозварники, водії, кухарі й продавці сьогодні як ніколи популярні. За даними Держслужби зайнятості України, роботодавцям не вистачає саме представників робочих спеціальностей. Крім того, існує попит на фахівців з високим рівнем кваліфікації, топ-менеджерів, економістів, лікарів, бухгалтерів, юристів з досвідом роботи. На 1 листопада кількість «робітничих» вакансій у Держслужбі зайнятості становила 35,7 тисячі. Усього ж на обліку — 526,3 тисячі незайнятих громадян, що на 32,4 тисячі менше порівняно з минулим місяцем.

ЛУГАНСЬКА ОБЛАСТЬ

Інвестиції кризи не злякались

За півроку до області надійшло вдвічі більше інвестицій, ніж за такий самий період минулого року. Незважаючи на кризу, на Луганщині зберігається позитивна динаміка із залучення прямих іноземних інвестицій. Зокрема, Програмою економічного та соціального розвитку області цього року передбачено одержання 17 млн. дол., а тільки за I півріччя вкладено 27,4 млн. дол. Як і раніше, найпривабливішими для інвестицій містами є Алчевськ, Луганськ і Рубіжне.

Щоправда, кризова ситуація негативно позначилася на темпах модернізації провідних підприємств області. Зокрема, якщо на ВАТ "Алчевський металургійний комбінат" і ВАТ "Алчевськкокс" за планом реконструкцій і розвитку передбачалося закінчити роботи до 2010 року, то тепер їх продовжили до 2012 року.

Алла АНТІПОВА.

РІВНЕ

«Рівнеазот» знову працює

Після того, як у жовтні НКРЕ внесла ВАТ «Рівнеазот» до переліку виробників мінеральних добрив, котрим відпускається газ за пільговою ціною, підприємство відновило свою роботу. До речі, піврічний вимушений простій заводу не лише зробив безробітними півтори тисячі людей, а й негативно позначився на відрахуваннях до державного та місцевого бюджетів. Останній, за словами заступника начальника ДПІ м. Рівне Валентина Гемана, через вимушену зупинку підприємства недоотримав 4,5 мільйона гривень. А завод із цієї причини зазнав збитків на 166 мільйонів гривень, а також не виготовив добрив більш як на 840 мільйонів.

Олександра ЮРКОВА.

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ

Борги до ПФ зростають

З початку року зросла заборгованість місцевих підприємств до Пенсійного фонду України. Майже дві тисячі підприємств, установ та організацій краю завинили до ПФ більш як 50 мільйонів гривень. Борг окремих сягає від півмільйона майже до мільйона гривень. До тих, хто вже давно не може розрахуватись із страховими внесками, додаються нові боржники. Серед них — хмельницькі кондитерська фабрика, цукровий завод, ВАТ «АК АДВІС». Тим часом в обласному відділенні ПФУ наголошують: проблем із виплатою пенсій поки що немає.

Ірина КОЗАК.

Дев'ять вагонів з небезпечним вантажем обіцяють провести в обхід великих міст

Маршрут, яким прямуватиме вантажний потяг з компонентами ракетного палива із складів під Вінницею, військові тримають у таємниці. Запевняють, що він пройде шлях завдовжки у 1,5 тисячі кілометрів в обхід великих станцій, зокрема, в об'їзд Києва. Утилізуватимуть меланж у місті Дзержинськ Російської Федерації. Тим часом, за словами представника ОБСЄ Антона Мартинюка, одну з наданих цистерн потрібно додатково перевірити на герметичність. Тому замість планованих десяти залізничних ємностей з меланжем на першому етапі відправлять дев'ять.

Чия цистерна?

Учора в одній з військових частин, що дислокується за двадцять кілометрів від Вінниці, розпочали завантажувати у залізничні ємності один з компонентів ракетного палива — меланж. Тисяча тонн високотоксичної рідини зберігається тут ще з радянських часів. Утилізація стала можлива завдяки угоді між урядом нашої держави й ОБСЄ. Тендер на ліквідацію цієї кількості меланжу виграла одна з російських компаній. Меланж з-під Вінниці перероблятимуть на одному з підприємств у місті Дзержинську Російської Федерації. Відвантаження й доставка компоненту ракетного пального здійснюється під контролем двох представників ОБСЄ, а також технічного експерта з Росії Олега Прокопенка.

— Процес завантаження перших дев'яти цистерн триватиме приблизно п'ять днів, — каже Антон Мартинюк. — Одна з цистерн потребує додаткової перевірки на герметичність. Після цього її завантажать і відправлять на другому етапі.

Співрозмовник не уточнив, хто саме надав таку цистерну. За його словами, п'ять ємностей доправили у військову частину міста Калинівка, де знаходяться склади з меланжем Міноборони, стільки само надійшло з Росії від компанії, де його утилізуватимуть. Цистерни з небезпечним вантажем приєднають до одного з товарних составів. На кордоні з Росією, пояснив співрозмовник, їх причеплять до потяга, який прямуватиме далі російською залізницею. Відповідальність за виконання усіх робіт несе залізниця, наголосив пан Мартинюк. У составі буде ще один вагон.

У ньому розмістять технічні засоби, необхідні для застосування у випадку виникнення нештатних ситуацій. У цьому вагоні перебуватимуть два спеціалісти з групи супроводу вантажу.

Жодна крапля не повинна потрапити в грунт

За словами заступника командувача військ Західного оперативного командування генерал-майора Сергія Ніколаєва, цистерни завантажуватимуть наші військові фахівці. Тут застосують відому у світі технологію помпування рідини через трубопроводи з ємностей, де вона зберігається, в залізничні цистерни. Генерал звернув увагу на те, що на кожному із стиків змонтованого військовими трубопроводу встановлені невеликі резервуари. «На випадок прокапування рідини, — наголосив генерал, — жодна крапля не повинна потрапити в грунт». Представники ОБСЄ, а також технічний експерт з Росії поки що позитивно оцінюють підготовчі роботи, виконані нашими військовими. Водночас звертають увагу на перевищення термінів зберігання меланжу. За нормативами, у таких ємкостях меланж повинен зберігатися не більше десяти років. Насправді високотоксична речовина знаходиться поблизу райцентру Калинівка і неподалік від Вінниці уже більше двадцяти років.

Другий етап вивезення решти меланжу з військової частини з-під Вінниці заплановано на середину грудня. У більш як 250 тисяч євро обійдеться Міноборони нашої держави оплата робіт із завантаження і транспортування однієї тисячі тонн меланжу. Процес утилізації оплатять вісім кран-донорів ОБСЄ. Антон Мартинюк зауважив, що сума становитиме кілька мільйонів євро.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

На знімку: процес ліквідації можливих нештатних ситуацій під час завантаження меланжу військові відпрацьовували на тактико-тренувальних заняттях під командуванням генерал-майора Сергія Ніколаєва.

Фото автора.

Адронний колайдер прийнятний для Землі

Принаймні на цьому наголошують українські учені. — Явної небезпеки для людства немає. Усе вивчено, — сказав під час прес-конференції завідувач відділу фізики високих густин енергії Інституту теоретичної фізики НАНУ Геннадій Зінов'єв, який брав безпосередню участь у створенні колайдера.

За його словами, результати експериментів на ВАК значно розширять горизонти сучасних знань про структуру Всесвіту. З відомих науці частинок складається лише 4% його речовини, решта — і досі невідомі.

— Запуск колайдера дасть змогу довести або спростувати чимало з того, що складає наші уявлення про матерію, час та простір. Ми значно просунемося у розумінні того, як утворений наш світ. А коли ми навчимося керувати такими швидкостями, то зможемо зробити навіть космічні кораблі, які дозволять нам мандрувати Всесвітом, — наголосив Г. Зінов'єв.

Учений також заперечив будь-яку можливість створення чорних дір, які так налякали людство.

Геннадій Зінов'єв повідомив, що колайдер «будував» увесь світ. Українці підключилися до створення окремих частин ВАК, працюючи над спорудженням детекторів. Установки, як і сам тунель прискорювача, розташовані під землею і мають зафіксувати результат зіткнення протонів. Кожна з них важить десятки тисяч тонн, разом вони сягають розміру 80-поверхового будинку.

— Детектори — це топ, вершина того, що може зробити людство в технологічному плані. Це дуже серйозна будівля. Колайдер — важливо, але без детекторів він мертвий, — зауважив Г. Зінов'єв.

До слова, великий адронний колайдер — найбільший у світі прискорювач елементарних частинок, створений у Європейському центрі ядерних досліджень. Прискорювач пролягає на глибині до 175 метрів під землею на кордоні Франції та Швейцарії (поблизу Женеви).

Наталія ОВДІЄНКО.

ФОТОФАКТ

На площі імені Леніна прихильники молодіжного об'єднання «Майбутнє Дніпропетровщини» провели акцію «Скажемо НІ політичному СНІДу в Дніпропетровську!».

Фото Миколи М'ЯКШИКОВА (Укрінформ).

Маріупольський метал для НСК «Олімпійський»

Маріупольський металургійний комбінат імені Ілліча відвантажив 35 партій металу для Національного спортивного комплексу «Олімпійський».

Як повідомили «Голосу України» в пресцентрі підприємства, загальний обсяг замовлення — 4,5 тисячі тонн. Із маріупольського металу виготовлять конструкції для купола стадіону. Для виконання контракту на комбінаті розробили нову технологію із виплавлення і розливу сталі, а також спеціальні режими прокатки. Завдяки цьому продукція виходить якісною. Планується, що повністю замовлення для реконструкції стадіону буде виконане через два тижні.

Ліна КУЦ.

Військові тримають у таємниці маршрут потяга з компонентами ракетного палива

Банки невдоволені жорсткими правилами гри

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Цей документ має запобігти використанню банків для легалізації доходів, отриманих злочинним шляхом.

При цьому НБУ встановить маржу курсів купівлі/продажу, а банкам заборонять стягувати комісію за купівлю-продаж валюти.

Введення єдиного курсу директор дирекції з банківського нагляду НБУ Василь Пасічник пояснював необхідністю знизити паніку серед населення, викликану постійною зміною курсу в обмінних пунктах протягом дня. Це, на його думку, провокувало громадян скуповувати валюту.

Але банкіри невдоволені жорсткістю правил продажу валют. Кажуть, це кардинально змінює ситуацію і дасть зворотний ефект — розвиток чорного ринку і зростання попиту на валюту. І прогнозують, що деякі валюти можуть зникнути з продажу. Зокрема, євро і рубль, курси яких залежать від волатильності пари євро/долар і долар/рубль. Не маючи можливості реагувати на зміни крос-курсів, банки будуть змушені періодично зупиняти проведення операцій у цих валютах.

ФОТОФАКТ

На базі Національної спеціалізованої дитячої лікарні «Охматдит» представлено референс-лабораторію діагностики онкогематологічних захворювань і типування донорів кісткового мозку.

Фото Володимира ФАЛІНА (Укрінформ).

Екіпаж «Острова удачі» став заручником бізнес-конфлікту

Уже кілька тижнів екіпаж судна «Island of Luck», у складі якого 15 українських моряків, перебуває під арештом у Конго. Команду звинувачують у начебто викиданні за борт кількох пасажирів-нелегалів, один із яких загинув, не доплившии до берега. Моряки запевняють: нелегалів на судні не було.

Родичі моряків упевнені, що їхні близькі стали заручниками бізнес-конфлікту між конголезькою компанією та грецьким судновласником. «Мій чоловік ходить у рейси капітаном майже вісім років, — розповіла дружина Рустама Янбаєва Ірина. — Жодного разу не траплялося таких ситуацій. Спілкуємося телефоном із нашими рідними, моряки запевняють, що ніяких нелегалів на судні не було. Капітани кажуть, що нелегали в Африці є завжди. Знаючи про це, човник посилив охорону судна. Та й немає резону викидати людей за борт, адже до берега — 30 метрів, «зайців» можна доставити під вартою. Це загальноприйнята практика. Але звинувачення, які висувають нашим морякам, дуже плутані і сумнівні».

Судновласником балкера «Island of Luck» (у перекладі з англійської — «Острів удачі»), який ходить під панамським прапором, є грецька компанія. Судно перевозило рис із В'єтнаму до Конго. Після вивантаження продукції отримувач висунув претензії до якості рису і зажадав від капітана компенсувати збитки за частину зіпсованого вантажу — спочатку в розмірі 103 тисячі доларів, потім сума зросла до 180. Страхова компанія судновласника не прийняла підвищені вимоги. На тлі бізнес-конфлікту влада портового міста Матаді отримала заяву місцевих мешканців, які стверджували, що потай проникли на борт судна, де з ними повелися жорстоко: викинули за борт, причому один із нелегалів загинув. Для розслідування справи на берег викликали шістьох членів екіпажу. Назад повернулися лише троє. Капітан Рустам Янбаєв, ще один маріуполець, матрос Валерій Сергєєв, та стюард Олександр Кателюх із Запорізької області опинилися у в'язниці.

Як стало відомо родичам моряків, перший допит проходив як показовий процес: навколо приміщення зібрався натовп місцевих мешканців, які кричали і жестикулювали. За словами дружини капітана, ані адвоката, ані українських та російських дипломатів спочатку не пустили до затриманих. Але після того, як справа набула резонансу, вдалося домогтися переведення затриманих до тюрми столиці Конго: тепер замість камери на шістдесят осіб у них окрема камера. Решта команди чекає на судні. Там поповнили запаси води та їжі.

Днями депутати Маріупольської міськради звернулися до керівників найвищих органів влади із закликом допомогти заарештованим у Конго українським морякам і зробити все можливе для їхнього повернення на батьківщину.

Ліна КУЩ.

Вищий адміністративний суд України ледве не призупинив роботу

У самому суді таке рішення пояснили хронічним недофінансуванням. Як повідомляється на його сайті, робота опинилась під загрозою «у зв'язку з відсутністю коштів на відправлення поштової кореспонденції, оплату послуг, закупівлю паперу й дисків». Контрагенти суду, зокрема пошта, відмовились працювати в борг. Затримка ж кореспонденції могла призвести до плутанини в розгляді справ і зриву процесуальних строків. Однак на даний момент суд працює: «Укрпошта» погодилась відправляти кореспонденцію за гарантійними зобов'язаннями.

ВАСУ називає становище з фінансуванням адміністративних судів по всій країні критичним. Судді заявили, що в 2009 році більше 30 разів зверталися до керівництва країни з проханням виправити ситуацію, але відповіді не одержали.

Міносвіти спрощує процедуру визнання наших дипломів у Європі

Міністерство освіти та науки України у 2009—2010 навчальному році запроваджує Європейську кредитно-трансферну систему (ЄКТС) і Додаток до диплома європейського зразка. Це, зазначають, дозволить спростити процедуру визнання українських дипломів про вищу освіту в Європі та сприятиме мобільності студентів. ЄКТС та додаток до диплома європейського зразка — інструменти виміру досягнень студентів, які є загальноприйнятими і зрозумілими в усіх країнах Європейського простору вищої освіти (країни Болонського процесу). Вони дають можливість адекватно визнавати періоди навчання та дипломи про вищу освіту в країні і за кордоном, **передає прес-служба МОНУ.**

ФОТОФАКТ

На знімку: кінолог зі службовим собакою під час церемонії відкриття кінологічного навчально-племінного центру МВС неподалік Ірпеня.

Фото Сергія АНИЩЕНКА (Укрінформ).

Нова Конституція дає іракським жінкам більше прав

Після повалення режиму Саддама Хусейна в Іраку був прийнятий новий Основний Закон країни, відповідно до якого чисельність жінок у парламенті має становити не менш як 25%. «Після його повалення ми пережили нові історичні події. На Всенародному референдумі ми проголосували за Конституцію, котра замінила тимчасову, що існувала у нас десятки років. Вона повністю гарантує права, обов'язки та привілеї нашим громадянам», — заявив Повірений у справах Республіки Ірак в Україні Халід Аль-Шамарі. Крім того, за його словами, «зараз Ірак переживає широкомасштабну кампанію відбудови й створення нової інфраструктури. Цей процес вимагає багатьох робочих рук, тому з'явилася велика кількість іноземних фахівців. Є серед них і українські. Країна переживає таке пробудження й поступ, що вимагає залучення великої кількості фахівців різних напрямків діяльності», **повідомляє посольство республіки в Україні.**

ООН закликає до голодування із солідарності

Продовольча й сільськогосподарська організація Об'єднаних Націй (ФАО) закликала всіх людей планети до одноденного голодування на знак солідарності із більш як мільярдом людей у світі, котрі хронічно недоїдають. «Ми пропонуємо, щоб усі, хто хоче виявити солідарність із мільярдом голодуючих на планеті, взяли участь у голодуванні цієї суботи або неділі. Особисто я починаю 24-годинне голодування в суботу вранці», — заявив генеральний директор ФАО Жак Діуф напередодні Всесвітнього саміту з продовольчої безпеки (16—18 листопада). «Незважаючи на всі обіцянки, нам не вистачає конкретних дій у боротьбі з голодом», — каже Діуф, додаючи, що в умовах відсутності суворих заходів не можна виключати настання ще однієї всесвітньої продовольчої кризи.

СВІТ КОРОТКО

США

Обама не відправить війська до Афганістану без підтримки населення

Одним із найнепростіших питань, що стоять перед адміністрацією Барака Обами, є збільшення сил США в Афганістані на 40 тисяч осіб. На цьому ще у вересні наполягав командувач силами США й НАТО в Афганістані Стенлі Маккрістал. У зв'язку із цим президент Обама звернувся до американських військовослужбовців: «Я хочу, щоб ви зрозуміли: я готовий без коливань використовувати сили для захисту американського народу та наших найважливіших інтересів, але водночас я обіцяю, я не ризикуватиму вашими життями, якщо тільки це не є необхідним для інтересів Америки».

Нагадаємо, раніше стало відомо, що посол США в Афганістані Карл Ейкенберрі написав доповідь у Білий дім, у якій зазначив, що виступає проти відправлення додаткових військ до цієї країни. На думку дипломата, адміністрація президента Карзая повинна довести, що може впоратися з корупцією.

ПАКИСТАН

Теракт біля будівлі розвідки

Біля будинку розвідки в пакистанському Пешаварі прогримів потужний вибух. За попередніми даними, загинуло щонайменше 10 осіб, більш як 100 поранено. Крім того, більшість приміщень будівлі розвідки серйозно пошкоджені. Інший смертник підірвав себе в місті Бакакхел, поруч із поліцейською дільницею, через що постраждали 10 чоловік. Нагадаємо, що після того, як уряд Пакистану розпочав воєнну операцію в провінції Південний Вазірістан, що контролюється талібами, проти офіційного Ісламабада бойовики провели серію терактів.

ЄС

Спільнота розривається між кандидатами на посаду президента ЄС

Масштабна реформа Євросоюзу виходить на фінішну пряму. Минулого тижня президент Чехії Вацлав Клаус підписав Лісабонський договір, чим усунув останню перешкоду на шляху до обрання першого президента єдиної Європи і глави МЗС ЄС. Коротка передвиборна кампанія завершиться 19 листопада на позачерговому саміті лідерів 27 країн союзу в Брюсселі. І хоча точний список кандидатів й донині невідомий, прогнозів стосовно підсумків виборів не бракує.

На думку більшості експертів, на кожну із двох нових керівних посад претендуватимуть принаймні по 10 осіб. Аналітики вважають, що найбільші шанси посісти пост постійного голови Європейської ради є в прем'єра Бельгії Хермана ван Ромпея. Крім того, серед лідерів передвиборного рейтингу називають колишнього прем'єра Великобританії Тоні Блера. Однак представники деяких країн під час голосування врахують факт, що Блер підтримував дії США під час військових конфліктів в Іраку й Афганістані. Мінусом є і прийняте ним на посаді британського прем'єра рішення не вступати в єврозону та не підписувати Шенгенський договір.

15—19 листопада Україна візьме участь в авіашоу, що відбудеться в Міжнародному виставковому центрі аеропорту Дубаї (ОАЄ). Нашу країну представлять Державний авіабудівний концерн «АНТК ім. О. К. Антонова» і ВАТ «Мотор Січ» *(Укрінформ)*

Державний комітет із земельних ресурсів звільнив вісім керівників обласних управлінь за саботаж державної програми про безкоштовну видачу актів власності на землю, *повідомив голова Держкомзему Олег КУЛІНІЧ*

ВІСТІ З ЧЕРКАЩИНИ

Який попит, таке й виробництво

Більш як на 62 відсотки порівняно з минулим роком зросло у січні—вересні 2009 року виробництво на підприємствах АПК яловичини і телятини свіжої та охолодженої, повідомляють у головному управлінні статистики в області. Збільшився наполовину випуск соняшникової нерафінованої олії та кондитерських виробів, на 40 — м'яса та алкогольних виробів.

Водночас на підприємствах молочної промисловості істотно зменшено виробництво вершків, маргарину, молока, сиру та кисломолочних продуктів. Удвічі скоротився випуск безалкогольних напоїв, консервів зі свинини і яловичини, солоної та копченої риби. Погіршення економічних показників переробної промисловості спричинено передусім зменшенням купівельної спроможності населення, констатують експерти.

Бельгійці планують відкривати у нас підприємство

Бельгійські фермери упродовж кількох днів знайомилися з роботою сільгосптовариств та селянських фермерських господарств Черкащини.

— Гектар землі у нас коштує 13 тисяч євро, — поділився бельгійський фермер Фрейді Докі. — Добра орна земля — утричі дорожче. Займатися цукровим буряком, пшеницею, утримувати молочну череду невигідно, адже прибутки не покривають витрат. Удома ми вже вичерпали ресурси, та й робоча сила у нас дуже дорога. Дехто з нас хотів би відкрити в Україні своє підприємство.

Заклали сад пам'яті

Школярі Кам'янського та Чигиринського районів під егідою студентів-істориків Черкаського національного університету імені Богдана Хмельницького посадили яблуневий сад обабіч братської могили на хуторі Буда. Своєю акцією юні краєзнавці вшанували пам'ять розстріляних фашистами у 1943 році 89 мирних жителів цього лісового поселення. Саджанці та наукову консультацію щодо висадки 89 яблуньок надали працівники Мліївського інституту помології імені Левка Симиренка.

Відроджений з попелу храм

У центрі старовинного козацького села Вільшана Городищенського району завершено будівництво і освячено церкву Покрови Пресвятої Богородиці Київського патріархату. Підняти з попелу зруйнований комуністичним режимом храм допоміг власним коштом народний депутат України, земляк вільшанців Сергій Головатий. Минулої осені парламентарій профінансував спорудження пам'ятника жителям Вільшаної, які загинули у роки Голодомору 1932—1933 років.

Спільними зусиллями Донець почистять, а Зоринівці дадуть воду

Тема добросусідства з російською державою — чи не головна на сайті Луганської облради. Мабуть, не буває такого дня, щоб тут не з'явилася інформація, що порушує, зокрема, мовне питання, ставлення до перегляду історії України, результати міжрегіонального співробітництва прикордонних областей Росії та України тощо. Але якщо мовну ситуацію можна вважати надуманою, то міжрегіональне співробітництво з прикордонними областями — це саме та тема, якій варто приділяти увагу. Наприклад, сьогодні дуже важливо об'єднати можливості в охороні річки Сіверський Донець, що протікає територіями двох держав.

Річка на двох

На зустрічі міністрів закордонних справ Росії та України із головами прикордонних регіонів з питань міжрегіонального співробітництва, яка нещодавно відбулась у Харкові, було висунуто пропозицію на додаток до діючої міжрегіональної програми з охорони й використання річки Сіверський Донець розробити міждержавну програму, яка б дала змогу одержувати фінансування з державного бюджету обох країн. Це логічно. Донець, як відомо, протікає територією п'яти областей Росії та України. Від його стану залежить водопостачання жителів відразу кількох регіонів. І не тільки наших. Але в місцевих бюджетах грошей на охорону й відновлення Дінця виділяється вкрай мало або не виділяється взагалі.

Або взяти іншу ситуацію. Населення села Зоринівка прикордонного Міловського району з серпня поточного року практично живе без питної води. Під час розпаду СРСР водозабір залишився на території російської держави, і сьогодні вона висунула претензії українцям, що ті користуються «чужою» водою. Ситуація загострюється тим, що Зоринівка розташована саме на гребені вододілу. Щоб поставить свою свердловину, необхідно кілька мільйонів гривень, а це у кризовій ситуації доволі проблематично. Який вихід? Сьогодні воронезьке та луганське обласні управління житлово-комунального господарства вивчають проблему, відпрацьовують схему подачі води. Питання її постачання в Зоринівку обговорюватиметься на запланованій зустрічі керівників Луганщини та Воронезької області. Всі дії погоджуватимуться з прикордонним контролем, оскільки вода йде з території Російської Федерації. Словом, треба витримати всі законодавчі вимоги двох держав, і на ці узгодження потрібен час. Тож мешканці прикордонного селища дуже зацікавлені в налагодженні російсько-українських відносин.

Луганськ хоче стати прикордонним районом

На думку голови Луганської облдержадміністрації Олександра Антіпова, Луганськ необхідно внести до переліку прикордонних районів України. Обласний центр розташований менш як за 30 км від кордону, і це відповідає всім вимогам по прикордонних районах. Крім того, вважає керівник області, варто спростити саме перетин кордону населенням Луганщини. Одного залізничного пункту пропуску між Україною та Росією на ділянці Луганської області мало. Тим більше, коли врахувати, що багато мешканців міста мають або присадибні, або дачні ділянки в сусідніх з Ростовською областю районах, зокрема, з Тарасівським і Міллерівським районами. Сьогодні, наприклад, луганці, які хочуть потрапити на територію Ростовської області, змушені їхати на пункти міждержавного або міжнародного пропуску. А це займає дуже багато часу й коштів. За словами начальника управління зовнішніх зв'язків і зовнішньоекономічної діяльності Луганської облдержадміністрації Юрія Легенька, якщо Луганськ увійде до переліку прикордонних районів, мешканці зможуть користуватися місцевими пунктами. Це, по-перше, значно скорочує час перетину кордону. По-друге, допомагає усунути деякі непорозуміння. Зокрема, йдеться про спрощене провезення через кордон сільськогосподарської продукції. Сьогодні керівники Луганщини й двох російських областей — Воронезької і Ростовської — обговорюють можливості спільного контролю на КПП. За словами Юрія Легенька, громадяни, що перетинають кордон на території Луганської області, проходитимуть один митний контроль. На одному КПП працюватимуть українські та російські митники.

Алла АНТІПОВА.
Луганськ.

Мала ГЕС живить струмом цілу фабрику

Невеличкий Демидівський район не може похвалитися потужною промисловістю. Тому запровадження бодай найменшого виробництва у районі сприймають схвально, бо це не лише нові робочі місця, а й наповнення районного бюджету. Ось і введення в експлуатацію на річці Стир Хрінницької ГЕС **(на знімку)**, якою опікується ТзОВ «Малий енергетичний комплекс», дало роботу та гідну зарплату п'ятнадцятьом особам, а також надходження до бюджету.

— Якщо торік товариство сплатило до бюджетів усіх рівнів майже 520 тисяч гривень, то з початку нинішнього ця цифра уже перекрита, — розповідає заступник голови Демидівської райдержадміністрації Микола Гусаревич. — При тому, що наш район має лише 4,5 мільйона гривень власних доходів, то 247 тисяч із них — це надходження від ТзОВ «МЕК».

Директор товариства Анжела Мірошниченко розповіла, що Хрінницька ГЕС належить до так званих малих гідроелектростанцій і не є конкурентом ні великим ГЕС, ні атомним станціям. Зате електроенергії, яку вона виробляє, майже вистачає для роботи Рівненської фабрики нетканих матеріалів. Крім того, мала ГЕС підтримує водний баланс на річці Стир, а також у Хрінницькому водосховищі.

До речі, ідея будівництва Хрінницької ГЕС була реалізована ще у 1958 році. Тоді станція забезпечувала електропостачання сімнадцяти колгоспів Демидівського району. Але у 1977-му припинила виробництво електроенергії — турбіни було демонтовано. Згодом, у 1989-му, поблизу дамби виявили карстові порожнини, через що довелося спустити воду з Хрінницького водосховища. А через рік розпочались ремонтно-відновлювальні роботи, проведено кріплення основи греблі та капітальний ремонт споруд напірного фронту. Виконано також роботи для того, щоб усе-таки відновити роботу Хрінницької ГЕС, яка, зрештою, дала перший струм у лютому 2002 року.

Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.

Фото автора.

КРИМІНАЛ

Безробітний парубок здавав в оренду чужу квартиру

Лише на чотири дні винайняв у Вінниці квартиру 23-річний житель з райцентру Гайсин. За цей час він устиг видурити під приводом оренди цього помешкання більше трьох тисяч гривень і втік з грішми.

Заселившись у наймане житло, квартирний аферист одразу почав добирати квартирантів через агентства нерухомості. Першими відгукнулися два студенти. Квартира їм сподобалася, і вони готові були заселитися. Та псевдовласник вимагав оплати наперед, тож хлопці передали 900 гривень. Наступного дня по черзі зустрівся з двома дівчатами, яким теж потрібна була квартира. В однієї взяв 600 гривень, у другої — 1200. Кожному ошуканому писав розписку, звісно, під чужим прізвищем. Жертвою афериста стала ще одна дівчина, котра також сплатила чималу суму завдатку. Її «господар» дозволив уселитися одразу, а попередніх винаймачів просив зачекати день-другий. Сам тим часом накивав п'ятами. Щоправда, перед тим розрахувався зі справжньою власницею житла, сплативши їй по сто гривень за кожен з чотирьох днів.

Як повідомила помічниця начальника Вінницького міського управління міліції Ірина Котова, спритного парубка затримали оперативники. Він перебуває в ізоляторі тимчасового утримання. На афериста чекає покарання у вигляді штрафу у 50—100 неоподатковуваних мінімумів, або обмеження волі на п'ять років, або ув'язнення на три роки.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

І мирив сільчан, і розв’язував проблеми

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Насиченою на зустрічі, вирішення проблемних питань була нинішня поїздка народного депутата України Віталія Коржа в Чернігівську область. Ще у 2005 році він розпочав комп’ютеризацію Дроздівської школи, а потім допоміг створити веб–сторінки кожному селу Куликівського району.

— Тепер сесію районної ради можна бачити в реальному часі по Інтернету в кожному селі, — каже з гордістю народний обранець. — Люди мають можливість стежити за тим, які депутати приймають рішення.

До кінця року В. Корж планує «інтернетизувати» 20 шкіл у Чернігівському, Городнянському та Ріпкинському районах. Тому і розпочав свою зустріч з керівником обласної дирекції ВАТ «Укртелеком» Олексієм Сидоренком, з яким погодив робочі питання впровадження Інтернету в освітніх закладах. Цьогоріч за ініціативою народного депутата України Міністерство транспорту та зв’язку виділило 540 тисяч гривень на розвиток мереж у вищезгаданих районах.

— Дирекція ВАТ «Укртелекому» уже обстежила школи, — повідомив В. Корж. — Незабаром у них будуть встановлені модеми, комп’ютерні класи підключать до Інтернету. У свою чергу я постараюся розробити для кожної школи сайт. Щоб діти спілкувалися між собою в глобальній мережі.

З увагою вислухав народний депутат України й проблеми чернігівського осередку всеукраїнської громадської організації «Народний рух захисту землі» та чернігівської міської організації «Родова земля». Люди отримали державні акти на землю у Ріпкинському районі. Але екологічне поселення з 20 родинами поки що неперспективне, оскільки місцева влада не дає іншим членам організації отримати поряд наділи для проживання та ведення господарства.

Віталій Терентійович узяв до уваги скаргу бажаючих покинути місто і жити на селі. На його думку, проект «Родова садиба» має перспективу, а тому він пообіцяв всіляко підтримати його чернігівських ініціаторів. Він незабаром зустрінеться з керівництвом Ріпкинського району з цього приводу і постарається усунути суперечності на шляху створення екологічного поселення. Тим паче землі «гуляє» багато у місцевості, її ніхто не обробляє.

Побував Віталій Корж і в Городнянському районі. Тут депутат недавно мав запалити «голубий вогник» до одного з сіл. Але мешканці іншого населеного пункту, до газопроводу яких мали підключати новий, влаштували протест: мовляв, нехай нові «підключенці» платять їм компенсацію за підвідний газовод.

На знімку: народний депутат України Віталій Корж обговорює з членами чернігівської міської організації «Родова земля» земельне питання.

Фото автора.

Народний депутат України провів чимало часу з протестувальниками, закликаючи їх до терпимості, компромісу.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

ХРОНІКА ГРИПУЮЧОЇ КРАЇНИ

Вакцинація відбудеться за будь-яких умов?

Незважаючи на попередження лікарів, що вакцинація під час епідемії грипу швидше нашкодить, аніж допоможе, Президент України Віктор Ющенко наполягає на терміновому проведенні загального щеплення і від сезонного, і від «каліфорнійського» грипу.

Посилаючись на прогнози експертів Всесвітньої організації охорони здоров’я, Президент підкреслив, що друга хвиля епідемії буде набагато важчою, ніж перша, а подолати захворювання не можна лише захисними масками або карантинними заходами. Тож, зазначив Ющенко, має відбутися вакцинація.

А тим часом від власних кореспондентів «Голосу України» продовжують надходити повідомлення про хворих та померлих.

Померла породілля

Як повідомляє наш власкор у Чернівецькій області Сергій Сулима, в обласному центрі в лікарні швидкої допомоги від пневмонії померла 24-річна чернівчанка, якій за добу до цього провели екстрену операцію — кесарів розтин. Немовля вагою 1,9 кілограма перебуває у відділенні неонатальної терапії.

Більше хворіють діти

На Прикарпатті на грип та ГРВІ почали більше хворіти діти, **повідомляє наш власкор у Івано-Франківській області Дарина Назарчук.** За минулу добу захворіло 850. З них 91 дитину госпіталізовано. Померла ще одна людина. У важкому стані і далі перебуває 12 осіб. Кількість тих, хто захворів з початку епідемії, в регіоні сягнула за сто тисяч.

Грип уже в Криму

Як повідомляє наш власкор у Криму Георгій Вервес, грип A/H1N1 дістався півострова. До Євпаторійської міської інфекційної лікарні доправлено громадянина Російської Федерації, у якого підозрюють «каліфорнійський» грип, повідомив міністр охорони здоров’я автономії Сергій Донич. За його інформацією, чоловік перебуває у реанімації. Стан його оцінюють як середнього ступеню важкості. Донич зазначив, що проби крові хворого знаходяться у київській лабораторії. Через велике навантаження результати будуть відомі за дві-три доби. А поки що працівники євпаторійської СЕС перевіряють людей, які контактували з хворим.

Весілля буде після карантину

Весілля сина переніс начальник управління охорони здоров’я Вінницької ОДА Олександр Жупанов через епідемію грипу.

— Якщо я закликаю інших утриматися від участі у масових заходах, — каже Олександр Борисович, — голосував за припинення роботи кінотеатрів, дискотек, промислових ринків, то відповідно сам повинен дотримуватися таких вимог.

Тим часом на Вінниччині зафіксовано новий спалах захворювання на грип та гострі респіраторні вірусні інфекції. Якщо у перші дні листопада кількість звернень до лікарів зменшилася, то на початку другої декади місяця епідемічний поріг захворювань перевищено утричі. Загалом з початку епідемії захворіло більш як 42 тисячі мешканців регіону, з них 2,3 тисячі — госпіталізовано, 20 хворих у важкому стані перебувають у реанімаційних відділеннях лікарень, четверо померли від запалення легенів, 1200 виписано після стаціонарного лікування. Двадцять досліджень на наявність у хворих «каліфорнійського» грипу передано до столичної лабораторії, **повідомляє наш власкор Віктор Скрипник.**

Епідемія як засіб заробити

А головний державний санітарний лікар Тернополя Володимир Панічев не радить батькам привозити дітей до міста (більшість з них на час карантину відправили школярів до родичів у села). Хоча рівень захворюваності в обласному центрі знижується, питання про зняття карантину не стоїть. Кількість звернень до лікарів одного дня падає, другого знову зростає. А днями в одній із комунальних аптек міста купила препарат «аміксин» за ціною 186 грн. 10 коп., **повідомляє наш власний кореспондент у Тернопільській області Любов Левицька.** І тепер гублюся в здогадах: це виробник — ВАТ «Інтерхім» (м. Одеса) так круто підняв ціни чи й фармацевти доклали руку. Ціна препарату завищена порівняно з догрипозною майже у вісім разів.

Чотири гривні за марлеву пов’язку брала власниця одного з ательє, що в райцентрі Теребовлі. Мало того, що ціни були у кілька разів завищені, такі вироби навряд чи могли захистити від вірусів. Шили їх не з медичної марлі, а з матеріалу, який не мав санітарно-гігієнічних чи будь-яких інших висновків. Порушено кримінальну справу за ч.1 ст. 225 Кримінального кодексу України «Обман покупців та замовників».

СПОРТ

Справу Вукоєвича переглянули

Футбол. Півоборонець київського «Динамо» Огнєн Вукоєвич, як відомо, за порушення правил у матчі 1/4 фіналу Кубка України проти «Шахтаря» спершу отримав покарання — дискваліфікацію на три матчі. ФК «Динамо» подав апеляцію на такий вердикт. І контрольно-дисциплінарний комітет Федерації футболу України, ознайомившись з матеріалами справи, скоротив термін «ув’язнення» Вукоєвича до одного матчу. Отже, пропустивши поєдинок 12-го туру чемпіонату країни «Динамо» — «Карпати», хорват може готуватися до наступної зустрічі своєї команди у чемпіонаті. Нагадаємо, «Динамо» 21 листопада на стадіоні імені Валерія Лобановського прийматиме «Шахтар» (початок зустрічі о 15.00).

Турнірна хроніка

Футбол. В Об’єднаних Арабських Еміратах з 9 по 19 грудня відбудеться чемпіонат світу серед клубів. Відомий вже й календар змагань.

9 грудня. 1. «Аль-Ахлі» (ОАЕ) — «Окленд Сіті» (Нова Зеландія). **11 грудня.** 2. «Мазембе» (Конго) — «Похан Стілерс» (Корея). **12 грудня.** 3. Переможець матчу 1 — «Атланте» (Мексика).

15 грудня. Півфінали. Переможець матчу 2 — «Естудіантес» (Аргентина). **16 грудня.** Переможець матчу 3 — «Барселона» (Іспанія).

19 грудня. Фінал.

* * *

Дирекція футбольної Прем’єр-ліги України затвердила дати проведення матчів перенесеного 13-го туру чемпіонату країни. **9 грудня 2009 року (середа).** «Шахтар» — «Металург» (Запоріжжя). **24 березня 2010 року** (середа). «Закарпаття» — «Динамо». «Арсенал» — «Ворскла». «Оболонь» — «Іллічівець». «Металіст» — «Чорноморець». «Дніпро» — «Кривбас». **7 квітня (середа).** «Карпати» — «Таврія». «Зоря» — «Металург» (Донецьк).

Прес-аташе Прем’єр-ліги Андрій Палаєв пояснив «Голосу України», що «Шахтар» зіграє цього року з огляду на можливу завантаженість графіку навесні. Нагадаємо, що «гірники» вже забезпечили собі місце у весняних матчах Ліги Європи, а також гратимуть у півфіналі Кубка України.

Хокей. Відкритий чемпіонат Білорусі. Екстраліга. **«Динамо-Юніорс» (Рига) — «Сокіл» (Київ). 1:3 (0:2, 1:1, 0:0).** «Юність» (Мінськ) — «Керамін» (Мінськ). 6:2 (3:2, 3:0, 0:0). «Хімволокно» (Могилів) — «Шахтар». (Солігорськ) 4:2 (1:1, 0:0, 3:1). «Металургс» (Лієпая) — «Гомель». 1:5 (0:2, 1:0, 0:3). «Брест» — «Хімік-СКА» (Новополоцьк). 2:3 (0:1, 2:2, 0:0). «Німан» (Гродно) — «Вітебськ». 6:3 (4:1, 1:2, 1:0). «Шинник» (Бобруйськ) — «Металург» (Жлобин). 0:3 (0:0, 0:1, 0:2).

«Юність» — 58 очок, «Сокіл» — 51, «Шахтар» — 49, «Гомель» — 47, «Німан» — 40, «Хімволокно» — 39, «Металург» — 38, «Керамін» — 33, «Вітебськ» — 26, «Хімік-СКА» — 24, «Шинник» — 23, «Металургс» — 22, «Брест», «Динамо-Юніорс» — по 15.

ФОТОФАКТ

В Укрінформі відбувся відеоміст Львів—Київ з питань підготовки Львова до Євро-2012.

На знімку: **голова Київської організації НСЖУ, заступник генерального директора Укрінформу Михайло Сорока** (ліворуч), **генеральний директор ТРК «Спорт-Україна» Валентин Щербачов.**

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

«Славних прадідів великих правнуки погані»

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Втрутитися у ситуацію вирішив Комітет Верховної Ради з питань культури і духовності. У середу в Каневі комітет провів виїзне засідання, в якому взяли участь народні депутати, співробітники Шевченківського національного заповідника, міська та обласна влада, представники Міністерства культури і туризму. Усі вони намагалися з'ясувати, як так сталося, що музей Тараса Шевченка напередодні двох великих ювілеїв — 2011 року відзначатимуть 150-ту річницю від дня перепоховання, а 2014 — 200 років від дня народження Кобзаря — стоїть у руїні, і досі не вирішено питання про розширення заповідника. Але про все по порядку.

Перше, що ми побачили, приїхавши на Чернечу гору, був обнесений зеленим парканом музей. З 2004 року він не працює. Будинок побудований 1937 року, тому капітальний ремонт потрібен був давно. Але ж хто міг подумати, що він так затягнеться! На побудову найдовшого у світі морського мосту через Ханчжоуську затоку у Китаї пішло п'ять років. Рівно стільки ж ремонтують музей Шевченка. Але й сьогодні об'єкт далекий від завершення. Оглядаючи зроблене, народні депутати та чиновники з Міністерства культури і туризму ходили по вузьких дошках, які залишили будівельники, а у підвалі було так темно, то щоб не впасти, довелося підсвічувати собі дорогу мобільними телефонами... Проте на ремонтні роботи з 2004-го по 2008 рік було виділено і використано більше 50(!) мільйонів гривень. Цього року музей не отримав жодної копійки. Тому за борги відключено електропостачання. Крім того, якщо найближчим часом не надійдуть гроші і керівництву не вдасться втеплити будівлю, весь попередній ремонт може зійти нанівець. Через безгрошів'я музейники перші вісім місяців цього року не мали чим заплатити за охорону. Про всі ці біди розповідали генеральний директор Шевченківського національного заповідника Мар'ян Піняк та представники корпорації «Укрреставрація» — головного підрядника робіт у музеї.

Зліва направо: журналістка Тетяна Пасова, народний депутат Михайло Косів, заступник міністра культури Микола Яковина, голова Комітету з питань культури і духовності Володимир Яворівський, директор Шевченківського національного заповідника у Каневі Мар'ян Піняк.

Як вирішити проблему фінансування та завершення ремонтних робіт, намагалися з'ясувати під час засідання комітету. Виявилося, що ще 14 жовтня уряд мав перевести на продовження робіт у музеї 22,5 мільйона гривень. Проте досі ці кошти не надійшли. Спочатку через те, що у документах отримувачем була вказана Канівська райдержадміністрація, тоді як опікується ремонтом обласна. На виправлення помилок та підписання наново усіх необхідних паперів пішов ще один місяць. Тепер, кажуть, не вистачає одного підпису в Міністерстві фінансів. Проте, навіть коли цей підпис з'явиться, часу на роботу залишиться обмаль.

Нестабільне фінансування — не єдина проблема музею. У неофіційних розмовах причиною таких, м'яко кажучи, повільних темпів ремонту називали розкрадання коштів. Навіть наводили проценти — від 30 до 50! Проте крапку у цьому питанні зможе поставити лише незалежний аудит. Тоді можна буде говорити і про конкретні цифри, і про зловживання.

Про ще одну не менш важливу проблему, як ремонт музею, розповіла заступник генерального директора з наукової роботи Олександра Солобченко. Йдеться про землі Келебердянської сільради, які знаходяться у полі зору з Тарасової гори. «Над ними нависла реальна загроза забудови, — розповіла пані Солобченко. — Ці землі вже розпайовані, і селяни не приховують своїх намірів — вони їх продаватимуть. Щойно будуть отримані акти на право володіння цими земельними ділянками, які вже виготовляються, селяни продадуть їх за тисячі доларів, і ми вже не зупинимо цей процес. Коли до нас приїжджав Президент України, він казав: «Які проблеми? Приєднайте ці землі до заповідника». Але сьогодні це, мабуть, нереально. Бо ці ділянки вже фактично приватизовані. Ми просимо лише одного — не допустити зміни цільового призначення цих земель. Тобто не допустити будівництва». Страшно подумати, на що буде дивитися Тарас Шевченко, якщо найсумніші прогнози науковців заповідника справдяться.

Це були дві найважливіші проблеми, які обговорювали під час засідання комітету. Щоб їх вирішити, голова Комітету Верховної Ради з питань культури та духовності Володимир Яворівський запропонував створити Шевченківський оргкомітет, до якого слід включити представників усіх гілок влади. Завданням цього комітету має бути підготовка до ювілеїв 2011 та 2014 років, а також контроль за ремонтними роботами у музеї, зокрема, й проведення аудита. Також, за словами Володимира Яворівського, необхідно посилити кооперацію з іншими комітетами, щоб розширити Шевченківський заповідник і зберегти землі від забудови. Його підтримав і народний депутат Іван Заєць з Комітету Верховної Ради з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи.

Загалом, сам факт того, що стільки державних діячів приїхали на виїзне засідання до Канева, свідчить, що проблема стоїть надзвичайно гостро. Не виключено, що зусилля таких авторитетів нашого суспільства, як Володимир Яворівський, Павло Мовчан, Борис Олійник, Лесь Танюк, Анатолій Гайдамака увінчаються успіхом: і музей відремонтують, і лівий берег Дніпра навпроти Тарасової могили не забудуть. Але поки що заповіт Кобзаря не виконано. Невже наша незалежна Україна — це не та «вольна нова» сім'я — у якій Тарас Григорович просив пом'янути себе «незлим тихим словом»?

Тетяна ПАСОВА.

Канів—Київ.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Відродження духовності

У селі Кам'янка встановили пам'ятник Тарасові Шевченку — перший в Кам'янець-Подільському районі

За радянських часів тут увічнювали лише діячів Компартії — гроші на це знаходили практично в кожному колгоспі. От і стояли по селах чужі людям калініни та постишеви, енгельси та маркси... На жаль, уже й за незалежної Української держави в районі ніяк не доходили руки, щоб виправити цю добре сплановану «помилку».

Та два роки тому сільський голова приміського села Кам'янка Юрій Волощук вирішив відновити справедливість. Кошти на гідний монумент Кобзареві віднайшли в сільському бюджеті, у спонсора — директора місцевого підприємства «Деметра» Анатолія Зелениці. Виконав роботу талановитий подільський скульптор Володимир Кліщ.

Поруч із сільською церквою постав монумент, який урочисто відкрили на храмове свято села. «Щиро дякую вам, люди, — звернувся до жителів Кам'янки голова райдержадміністрації Ростислав Ярема **(на знімку).** — Ви показали приклад іншим: головні для наших громад події, свята, тим більше храмові, слід починати з відродження духовності».

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

Фото автора.

6 листопада. Зустріч Голови Верховної Ради України Володимира Литвина з Президентом Республіки Білорусь Олександром Лукашенком.

7 листопада. Дніпропетровськ. Мітинг з нагоди 92-ої річниці Жовтневої революції.

8 листопада. Тернопіль. Лікарі оглядають пацієнтів реанімаційного відділення обласної лікарні. В Україні триває епідемія грипу.

9 листопада. За участі посла ФРН в Україні Ганса-Юрґена Гаймзьота у Києві встановлено фрагмент Берлінського муру.

10 листопада. У столичному Міжнародному виставковому центрі (Броварський проспект, 15) відкрилася VI Міжнародна агропромислова виставка АГРОФОРУМ-2009, у рамках якої пройде 12-а Універсальна агропромислова виставка «Фермер України».

11 листопада. Крим, Сімферополь. Мітинг-пікет проти виселення Артеківської спеціалізованої школи I—III ступенів з поглибленим вивченням іноземних мов з території МДЦ «Артек?.

12 листопада. Креативний директор Російсько-українського інформаційного центру Олег Покальчук, народний депутат України Анатолій Толстоухов, заступник Голови Народної Скупщини Республіки Сербія Божидар Деліч (зліва направо) **під час засідання «круглого столу» на тему «Вибори-2010: нові контури безпеки України».**

Сім днів із життя країни очима фотокореспондентів Сергія КОВАЛЬЧУКА, Анастасії СИРОТКІНОЇ, Укрінформу та УНІАН

ГОЛОС УКРАЇНИ № 216 (4716)
СУБОТА, 14 ЛИСТОПАДА 2009

У Москві 16 листопада відбудуться україно–російські консультації з проблеми європейської безпеки
(Укрінформ)

Україна до кінця 2009 року сплатить близько 200 мільйонів доларів як обслуговування зовнішнього суверенного боргу,
повідомив в.о. міністра фінансів Ігор УМАНСЬКИЙ

«НІБУЛОН»: ще плюс два сучасні елеватори на Полтавщині

Урочисте відкриття зернового комплексу в Ромодані.

Сучасні автоматизовані зернові комплекси у Глобиному та Ромодані — лише частина грандіозного українського проекту ТОВ СП «НІБУЛОН» з будівництва елеваторів, перевантажувальних терміналів і власного флоту вартістю 150 мільйонів доларів.

Освоювали щодня по мільйону

Урочисте відкриття Глобинського та Ромоданівського елеваторів на Полтавщині пройшло солідно і красиво: доброзичливі обличчя, щирі посмішки, трибуна, мікрофони, квіти, різнокольорові кульки, символічна червона стрічка, подяки, нагороди, оплески і щедрий фуршет для численних гостей та учасників будівництва, улаштований «НІБУЛОНОМ» у найекзотичнішому місці — у величезних зерносховищах. Хтось зауважив: генеральний директор ТОВ СП «НІБУЛОН» Олексій Вадатурський, активний прихильник здорового способу життя, теж не втримався й символічно пригубив.

Це правда: нові сучасні комплекси із приймання, зберігання та відвантаження зернових й олійних культур вражають величчю, масштабами й досконалістю людської думки. Поряд із височенними ємностями для зберігання зерна органічно сусідять красиві зелені куточки, яскраві квіткові клумби... Рукотворний шматочок благополучної Європи, створений на Полтавщині руками декількох тисяч будівельників.

Якщо хтось стверджуватиме, що українські будівельники не вміють працювати якісно і швидко, не вірте: на будовах Глобиного та Ромодана щодня освоювали по мільйону гривень!

Продовольство: ціна питання

Зерновий сектор країни — стратегічна галузь економіки. Саме виробництво зерна визначає розвиток сільських територій, вартість основних видів продовольства, зокрема, переробки зерна і продукції тваринництва, формує основну частину доходів сільгосптоваровиробників і держави за рахунок валютного експорту.

На міжнародній нараді експертів, присвяченій планетарній боротьбі з голодом, озвучено тривожну цифру: у зв'язку зі швидким збільшенням населення Землі (очікується приріст 2,3 мільярда людей) у наступні сорок років потрібно буде збільшити обсяги продовольства на 70 відсотків. Україна з її чудовими чорноземами у світі займає чи не найвигідніше становище. Це добре розуміють українські аграрії, це знає Олексій Вадатурський, тому тактика і стратегія «НІБУЛОНА» сьогодні працює на майбутнє.

Про лідируючу роль агропромислового комплексу в економіці країни говорив у своєму виступі і президент Української зернової асоціації Володимир Клименко:

— Уже нині у світі голодують мільярд людей. За прогнозами експертів, Україна вже через сім років має виробляти 80 мільйонів тонн зерна.

Рівень, якого треба прагнути всім

Якби «НІБУЛОН» за рекордно короткий термін не побудував елеватор у Решетилівці, продемонструвавши при цьому щонайвищий професіоналізм, ніхто не повірив би, що за неповні три місяці реально можна звести два елеватори. Але приклад є, дивуватися нема чому. За «НІБУЛОН» агітують реальні справи, а не рекламні буклети.

Розуміючи актуальність поставлених завдань, полтавські чиновники дуже допомогли вже тим, що не чинили бюрократичних перешкод і з готовністю забезпечили інвесторам «зелену вулицю».

— Будівництво елеваторів на Полтавщині, що здавна славиться високими і стабільними врожаями, стало життєвою необхідністю для регіону, - підкреслив голова Полтавської облдержадміністрації Валерій Асадчев. — Наявні в області старі малопотужні елеватори, що перейшли у приватні руки, не забезпечували обробку і збереження зерна, були втрати вирощеного врожаю. Коли «НІБУЛОН» оголосив програму будівництва шести елеваторів, до того ж із двома перевалочними комплексами, ми щиро зраділи, оскільки це демонополізує зерновий ринок України. Коли «НІБУЛОН» зведе термінали по Дніпру, а перевезення вантажів по воді, як відомо, — найвигідніше, Полтавська область стане транзитним зерновим регіоном. Так, за якістю послуг «НІБУЛОН» — компанія, з якої непросто конкурувати, але це рівень, якого треба прагнути всім.

НАША ДОВІДКА

ТОВ СП «НІБУЛОН», очолюване генеральним директором, Героєм України Олексієм Вадатурським, за 18 років пройшло шлях від маленької фірми до великого національного інвестора, вітчизняного виробника та експортера зерна. 36 філій «НІБУЛОНА» розташовані в 11 регіонах України. 25 тисяч землевласників довірили компанії свої угіддя загальною площею понад 70 тисяч гектарів. У «НІБУЛОНІ» працюють 3,5 тисячі осіб, середній вік яких до 30 років. За часи незалежності України в аграрний сектор вітчизняної економіки компанією інвестовано понад 3 мільярди гривень.

Будівництво на Полтавщині — продукт всеукраїнський

Після розпаду СРСР про інтернаціональні будівництва говорили мало. На жаль, не було чути про будівництва взагалі, натомість про розруху — всюди.

Будівництво елеваторів на Полтавщині з повним правом можна назвати першим всеукраїнським будівництвом незалежної держави. Географія підприємств, що брали участь у ньому, вражає: Західна Україна, Донецьк, Крим, Київ, Дніпропетровськ, Миколаїв, Кременчук — загалом понад двадцять областей. Між двома будівництвами виникло негласне змагання, що додавало азарту й бажання працювати без вихідних, свят і відпусток.

На кожному будівельному об'єкті працювали до тисячі осіб. Приміром, у Глобиному встановлювали фундамент під зернові ємності підприємства «Жилбуд-НІКО» (Миколаїв), «Монолітспецбуд» (Миколаїв), «Кременчукнафтохімбуд-Інвест» (Кременчук), «Універсал» (Миколаїв), автонавантажувальний об'єкт будували фірми «Жилбуд-НІКО» (Миколаїв) і «Панмонтажспецбуд» (Миколаїв), вагову та автомобільні ваги споруджували й монтували фахівці фірми «Булат» (Чернівці) і «Промінжиніринг» (Полтава), адміністративно-лабораторний корпус зводили Глобинський райагробуд і «Полтавагазпром». Ємності для зберігання зерна монтували миколаївська фірма «Універсал» і підприємство «Кременчукнафтохімбуд». Норійну вежу і транспортне устаткування встановлювали фахівці кременчуцької фірми «Стел». Підприємство «Полтаваспецмонтаж» монтувало вантажно-розвантажувальне устаткування. Аспіраційними роботами опікувалася миколаївська фірма «Солві».

У Ромодані на будівництві комплексу відзначилося місцеве будівельне підприємство «Полтаваспецмонтаж». Вагову споруджували вмілі руки фахівців фірми «Булат» (Чернівці) та «АРТ-СЕТ» (Полтава), фундаменти під ємності для зберігання зерна — «посудини» елеватора — встановлювало підприємства «ДАЕМ» (Южноукраїнськ), «Транссвіт» (Прилуки), адміністративно-лабораторний корпус зводили робітники «Союзрембуду» (Кременчук). Монтували і збирали ємності для зберігання зерна київська фірма «Закордонмонтажспецбуд» (вона ж змонтувала «серце» елеватора — устаткування норійної вежі) разом із фірмою «Спецтрансбуд» (Краматорськ), аспіраційне устаткування встановлювала харківська фірма «Комфорт-Сервіс»...

До слова, постачальниками транспортного, зерноочисного, аспіраційного устаткування були відомі фірми з 10 країн світу, зокрема Данії, Німеччини, Америки, Іспанії, Росії, серед вітчизняних підприємств — миколаївська фірма «Лорд», Калинівський машзавод.

Непросто було організувати цей процес, проконтролювати, скоординувати, забезпечити роботою і підрядників (146 підрядних організацій!), і постачальників. Процес напружений, але яка ж велика справа робиться без нервів, турбот, без часточки душі?

У діяльності «НІБУЛОНА» є характерна риса — соціальна відповідальність. Економічно розвиваючись, компанія не скупиться на добрі справи. Глобинський міський голова Сергій Повнир привселюдно подякував Героєві України Олексію Вадатурському за вагомий подарунок: до дня міста «НІБУЛОН» розбив для глобинців парк відпочинку й розчистив два озера.

Галина ПОРФИР'ЄВА.

Полтавська область.

ТІЛЬКИ ЦИФРИ

Елеватор філії «Глобинський»* (на знімку).** ***Обсяги зберігання зерна — 66 тисяч тонн, потужність сушарок — 4 тисячі тонн на добу, вантажно-розвантажувальна спроможність за добу — 5 тисяч тонн. Площа виробничої ділянки — 4,95 гектара.

Елеватор філії «Ромодан». Обсяги зберігання зерна — 66 тисяч тонн, потужність сушарок — 4 тисячі тонн на добу, пропускна спроможність із приймання й навантаження зерна на залізничний транспорт — 5 тисяч тонн за добу. Загальна площа ділянки — 17 гектарів.

Фото прес-служби ТОВ СП «НІБУЛОН».

Економічно розвиваючись, компанія не скупиться на добрі справи

«У наших господарствах випадкових людей немає...»

Змінивши свої кольори на золоті, червоні та багряні, природа готується до спочинку. Саме в цей час, у третю неділю листопада, в Україні традиційно відзначають День працівників сільського господарства, адже врожай уже зібрано, грунт підготовлено, а озимина зеленіє міцним життєдайним килимом. Для селян це свято особливе: тепер уже можна перевести подих, поспілкуватися із колегами і... починати думати про перспективу.

— Минулорічний врожай був більший, — зазначає головний агроном ТОВ «Рассвет», що в Новоукраїнському районі, Володимир Рева. Але й цьогорічний забрав багато людських сил, технічних та енергетичних ресурсів, попсував нерви. Адже не всі селяни змогли взяти реальні кредити, купити добре насіння, техніку.

Наша розмова з одним із найдосвідченіших агрономів Новоукраїнського району відбувалася в салоні «Ниви», як то кажуть — на ходу, дорогою від одного поля до іншого. «Це — мій кабінет!» — посміхається Володимир Григорович.

НАША ДОВІДКА

Товариство «Рассвет» створене 2003 року (керівник — Микола Макодзеба-молодший). Спеціалізується на вирощуванні зернових, олійних культур та цукрового буряку. Має сучасний свинокомплекс. Забезпечує роботою майже 200 мешканців району. На підприємстві немає заборгованості з виплати зарплати, створені належні умови праці, діють медпункт та їдальня. На території товариства є млин, крупорушка, олійня, пекарня. Активно працевлаштовуються безробітні. В основному — за професією тракториста-машиніста.

Відверто кажучи, в кабінеті я цього енергійного, ще молодого, п'ятдесятирічного чоловіка і не уявляю. Коли був присутній при кількох оперативних нарадах у конторі господарства, звернув увагу, що Володимир Григорович навіть на стільця не присідав. А будь-які мої спроби перевести розмову на приватну, особисту тему закінчувалися одним і тим само:

— Отут ми вирішили збільшити площу під цукрові буряки. Додамо ще гектарів п'ятдесят. Цього року земля нам віддячила середнім чотирьохсотцентнерним врожаєм, — починав хвалити досвідчений агроном то землюматінку, то сумлінних працівників господарства. — Підрахували, що, крім усіх необхідних добрив, ще можемо внести сюди належну норму перегною і віддати під буряк. І хоч про вирощування цукристих (і про виробництво цукру) у державі ніхто дбати не хоче, ми бачимо в цій культурі перспективу. Навіть попри те, що фактично на Кіровоградщині діяло цього року тільки два цукрові заводи (а колись було одинадцять!). Один із них, Олександрійський, непогано з нами співпрацював... Ну не звикли наші люди їсти цукор із тростини, — додає після хвилинної мовчанки.

— Сподіватися на самих себе нам доводиться завжди, — вже під час розмови у конторі господарства, розташованій у селі Іванцях Рівнянської сільської ради, де фактично розмістився центральний офіс і сільськогосподарського обслуговуючого кооперативу «Прометей», переконливо зазначає його генеральний директор Микола Макодзеба. — Адже навіть таким міцним господарствам, як наші, з гарною кредитною історією, доводиться покрутитися, щоб отримати кредити. На сьогодні ми погасили їх на вісімдесят відсотків. І за кредитні, і за власні кошти вчасно закупили і якісний посівний матеріал, і потужну сучасну техніку. Маємо три нові сучасні комбайни «Клаас Лексикон» вартістю по чотири млн. грн., кожен з яких за сезон може зібрати до 5 тис. тонн зерна. Та ще чотири «Дони». З їх допомогою на площі 2700 гектарів за середньої врожайності 34,6 центнера з гектара зібрали 9333 тонни. Але таку складну і дорогу техніку можна довірити тільки висококласним фахівцям, компетентним і відповідальним...

— Раніше як було? — продовжує розповідь Володимир Рева. — Профтехучилища, школи механізаторів давали майбутнім спеціалістам необхідну базу знань і навичок. Зрозуміло, що професійне загартування вони проходили вже в господарствах, але ж «за пазухою» на той час уже щось мали. Нині чомусь вирішили, що в училищах готувати механізаторів невигідно чи немає можливості. І це при тому, що сучасний механізатор — вже не людина в пилюці і мазуті, котра знає, яку деталь і як поміняти при поломці... Це — оператор. Професіонал, якому доручено техніку вартістю в кілька мільйонів гривень. І зарплата відповідна. Тож про досвідчені кадри маємо дбати самі...

ПРЯМА МОВА

«У наших господарствах випадкових людей немає. Кожен вболіває за свою роботу, бо знає — благополуччя сім'ї, родини — в його руках. Зроблене ним буде належним чином оцінено. А серед тих, хто ставиться до виконання своїх обов'язків не просто з великою відповідальністю, а й творчо, використовуючи багаторічний власний досвід, — головний агроном ТОВ «Рассвет» Володимир Рева».

Микола Макодзеба, заслужений працівник сільського господарства, кавалер ордена «За заслуги» III ступеня, генеральний директор сільськогосподарського обслуговуючого кооперативу «Прометей».

Тому нині у господарствах, що умовно об'єднує СОК «Прометей» і якими керує династія батька і синів Макодзебів, кадри — понад усе. Відповідно гідна й оплата праці — у механізаторів, середньомісячна, вона становить близько трьох тисяч грн. А в період активних польових робіт і восьми сягає. У трьох великих агроформуваннях загальною площею земель близько дев'яти тисяч гектарів, де постійно працює майже чотириста, а в збиральну пору — понад шістсот працівників, без належного вирішення кадрових питань просто не можна обійтися.

ТІЛЬКИ ЦИФРИ

На восьмистах гектарах господарства соняшник дав урожайність 30 ц з га, на такій само площі пшениця — по 43 ц з га, ярий ячмінь на 1200 га — по 27 ц, озимий на 700 га — по 37,5 ц. Кукурудза, на час закінчення збирання, — по 60 ц з га.

Разом з людьми тут дбають про створення міцної потужної бази. Без перебільшення — такої необхідної для господарств, для агропромислового комплексу, для держави загалом...

Петро МЕЛЬНИК.

Кіровоградська область.

На знімках: якість ґрунту оцінюють механізатор Віктор Кравченко (ліворуч) **та головний агроном ТОВ «Рассвет» Володимир Рева; Микола Макодзеба — один із тих керівників, які бачать прогрес у всебічному розвиткові. Тому, крім іншого, займається спортом і працівників своїх заохочує.**

Фото автора.

Вісім гектарів радіоактивних відвалів перетворяться на парк. І це тільки початок

Видобуток урану гірники Смолінської шахти розпочали 35 років тому. Пройдено більше 250 кілометрів гірничих виробок у товщі Українського кристалічного щита.

Фото Тетяни ГОЖУЛЯНІНОЇ.

Але результати героїчної шахтарської праці увічнені не тільки мільйонами тонн уранової руди, а й — у вигляді гігантських відвалів позабалансових руд **(на знімку)**. Ще недавно висотою більше 30 метрів вони займали площу у 80 тисяч квадратних метрів родючої землі.

Нинішній директор Смолінської шахти, що розташована біля селища гірників Смоліного у Маловисківському районі на Кіровоградщині, Віктор Коваленко перебільшувати небезпеку від таких рукотворних «покладів» не радить, але й не приховує, що вплив відвалів на довкілля за рахунок наявності шматочків не відібраної при видобутку уранової руди досить відчутний. Тому вчені і фахівці державного підприємства «Східний гірничо-збагачувальний комбінат» уже п'ять років вишукували можливість переробки відвалів (хоча багато хто вважав можливість ліквідації відвалів і перспективу видобутку руди безвідвальним способом утопією). І таки винайшли сепаратор, який за принципом глибокої радіометричної сепарації дає змогу практично повністю «відстрілювати» шматки руди з промисловим умістом урану. З часом сепаратори удосконалювали, і тепер рудосортувальний комплекс являє собою не що інше, як справжню збагачувальну фабрику, яка за рік переробляє 600 тисяч тонн відвалів. Сьогодні уранові відвали Смолінської шахти тануть на очах. За півтора року використання нового вдосконаленого обладнання перероблено майже півтора мільйона тонн відвалів, від чого висота гори помітно зменшується.

Поки «у верхах» з року в рік обіцяли розблокувати програму «Уран» чи виділити необхідні гроші на модернізацію з державного бюджету, розробку комплексу «Алтаїт» комбінат профінансував власним коштом. За кілька років на винахід і його вдосконалення виділено більш як 25 мільйонів гривень. Зате є й відчутний результат. За словами директора комбінату, використання комплексу дало змогу видобути таку кількість корисної руди, з якої на гідрометалургійному заводі у Жовтих Водах отримали 200 тонн уранового концентрату. Окрім того, в результаті переробки відвалів отримується «чистий» будівельний матеріал, який можна використовувати для будівництва доріг, а також у вигляді суміші, для бетонування порожнин шахти. Віктор Коваленко каже, що не розраховували на такі високі темпи, але винахід (саме такий статус має унікальна розробка фахівців) постійно удосконалювали, і тепер ним зацікавилися представники провідних урановидобувних країн світу.

ФАКТ

З наступного року модифікований переробний комплекс почнуть монтувати на Інгульській шахті у Кіровограді, де накопичилося більш як 7 мільйонів тонн відвалів. Тож за кілька років зникнуть і ці рукотворні гори.

Переробляючи відвали, шахтарі-урановидобувники не лише отримують додатковий урановмісний матеріал і очищують довкілля, а й за власний кошт рекультивують величезну ділянку степу, на якій пізніше планують розбити парк. А ще мріють, що в перспективі винахід дозволить повністю перейти на безвідвальний видобуток руди, а сепарацію перевести під землю.

Петро МЕЛЬНИК.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 216 (4716)
СУБОТА, 14 ЛИСТОПАДА 2009

Цього тижня відзначив своє 5–річчя журнал "Антиквар", єдине в Україні періодичне видання, присвячене антикваріату та колекціонуванню.

15 листопада минає 130 років від дня народження Григорія Чупринки (1879–1921), українського поета, розстріляного більшовиками.

ПОДРОБИЦІ

Була така держава

90 років тому більшовики ліквідували задеснянську «міні-республіку»

Село Бирине — за 10 кілометрів від Новгород-Сіверського. Хоч до райцентру і недалеко, та весною й у дощову осінь село опиняється ніби на острові. Бо під самим Новгород-Сіверськом протікає Десна. А мосту на Бирине немає — лиш понтонна переправа. Та коли повінь — її приймають, щоб течія не знесла. Отож з кінця березня по середину червня добратися у Бирине проблематично. Таке трапляється й восени. Вода перекриває зв'язок з «материком».

У Бириному мені розповіли, що у 1918 р. такою природною перешкодою скористалися місцеві селяни і відстрочили встановлення більшовицької влади, а також німецької (7 квітня у Новгород-Сіверський прибув підрозділ німців). Задеснянці згуртувалися, аби боронитися від нав'язування їм порядків, що диктувалися у великих містах. Так і була утворена Биринська республіка.

— Я у середині 1980-х років став директором Биринської школи, розповідає депутат райради, учитель-історик з Новгород-Сіверського Борис Домоцький. — Тоді й дізнався від старожилів села про події 1918 р. у селі. Про це мені та учням розповіли Петро Павлович та Микита Павлович Фролови, Савелій Борисович Тупиця, Гаврило Павлович Шлапак, Михайло Ананійович Мурашко.

— Що ж це було таке за утворення?

— У селі влада належала місцевим отаманам. Тоді ж жителі іменували свою територію «Биринською республікою». Схожа ситуація була і у сусідньому (за декілька кілометрів. — **Авт.**) селі Івот, де «Івотську республіку» очолював полковник царської армії Іван Ладинський. Цю «державу» у жовтні 1918 року розгромили партизани Дем'яна Коротченка.

Завідуюча музеєм краєзнавства у Биринській школі Людмила Плахута повідомила, що у республіці селяни затвердили свої порядки, усі питання вирішували самостійно.

— Це була невеличка держава, — пояснила вчителька-історик. — Вона забезпечувала волю тутешнім жителям, дбала про порядок в окрузі, дотримання родинами правил співжиття.

Схоже, республікою керували розумні люди. Вони провели конфіскацію поміщицької землі й справедливо поділили її між трудящим людом. Старожили згадували, що у Биринській республіці навіть налагодили друкування власних грошей.

...Але зійшла вода. А навкруги світ революційно змінився. У 1919 р. Биринська республіка загинула, бо не могла протистояти тій силі, яка завоювала простір Росії та України. Багатьох заможних хліборобів через кілька років більшовики розкуркулили, отаманів відправили на заслання.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

Кузьма Павлович Нездолій — нині єдиний серед фронтовиків Герой Радянського Союзу на Полтавщині

ОСТАННІЙ ГЕРОЙ

Є люди, без яких важко уявити нашу полтавську громаду, наше минуле і сьогодення. Адже у долях їхніх — ціла епоха, та й самі вони вже частинка історії країни, історії Полтави. Героя Радянського Союзу **Кузьму Павловича Нездолія (на знімку)** по праву можна вважати саме такою людиною.

Ветеран–фронтовик згадує, що чотири десятиліття тому, коли переїхав до Полтави, у місті проживало 13 Героїв Радянського Союзу! Та час невблаганний — нині залишився він один. Мабуть, тому й прагне Кузьма Павлович кожен новий день прожити з честю — і за тих, хто не повернувся з фронту, і за тих, хто пішов від нас уже в мирні дні. Тому й нині він — як справжній Герой, незважаючи на роки, на воєнні рани — намагається прислужитися людям, бути корисним громаді, молодому поколінню, аби подвиг героїв не був забутий.

Сьогодні у нього день народження — виповнюється 86 років. Від душі вітаємо й надаємо слово самому ветерану. Ці невеличкі розповіді — найпам'ятніші епізоди фронтової біографії Героя.

Так починалася війна...

22 червня 1941 року я запам'ятав на все життя. Було це у селі Кумейки на Черкащині, де я народився. Ми щойно закінчили школу, і 19 червня на випускному вечорі нам вручили атестати. А наступної суботи ми пішли на Дніпро, веселились, мріяли. Та нашим планам не судилося здійснитися. В неділю ми, однокласники, знову зібралися разом, та дорогою до Дніпра побачили гурт людей біля репродуктора... Тоді й вперше пролунало для нас це страшне слово «війна!». А вже увечері мене викликали до військкомату. Мене часто запитують: як сталося, що потрапив на фронт 17-річним? Ще у школі до нас приїздили з військкомату і агітували вступати до військового училища. У мене була чудова військова підготовка: я єдиний у класі крутив на турніку «сонце». От мене й примітили. Я і ще кілька хлопців написали заяви до військового училища. А як почалася війна — військкомат згадав про ті заяви. Ще через день ми вже їхали до Ярославля, до піхотного училища. А невдовзі училище отримало наказ обороняти Смоленськ. І там уже ніхто не питав, скільки тобі років! За кілька місяців до свого 18-річчя я й опинився на передовій. Там у званні молодшого сержанта і командира кулеметного відділення й зустрів зі своїм «максимом» ворога. То були страшні часи відступу і відчаю, коли ми, відрізані від тилів, змушені були ділитися з товаришами останнім сухарем, але ворога таки затримали!

З параду — на фронт!

5 листопада нам наказали залишити позиції і вночі зібратися на лісовій галявині, де на нас уже чекали ЗІСи. Може, перекидають на іншу ділянку фронту? Та через кілька годин ми опинилися у Москві. Весь день марширували в «коробках», готуючися до військового параду з нагоди річниці Жовтневої революції. О сьомій тридцять вже стояли на Червоній площі, бачили, як на трибуну Мавзолею піднімаються керівники держави і військові... Розпочався парад відомим виступом Сталіна, який закінчувався словами: «Наше дело правое! Враг будет разбит! Победа будет за нами!». Досі ми звикли оборонятися і відступати, але виступ Головнокомандувача викликав неабияке піднесення, вселив надію. Та ще й після параду нам приготували небачений досі обід: гречану кашу з м'ясом, видали по паляниці білого хліба, масло, цукор, напоїли чаєм... Отож під Яхрому, звідки до Москви менше 30 кілометрів, ми прибули зовсім іншими! Там наш 50-й кулеметно-стрілецький полк і тримав оборону цілий місяць, а я в одному з боїв дістав перше поранення. На щастя, легке, бо врятувала каска, та все ж таки два тижні довелося провести в госпіталі. Під час оборони Москви дістав і друге поранення: цього разу у ногу влучила розривна куля. Важко уявити відчай 17-річного юнака, якому «світила» ампутація ноги, та коли отямився у шпиталі, медсестра мене заспокоїла: «Щасливчик! Тебе оперував сам Вишневський!» Так, це був один з кращих хірургів країни, про якого ми й нині знаємо завдяки відомій мазі його імені.

Куди подівся страх?

У боях за Сталінград я вже виглядав бувальцем — як-не-як, а позаду два поранення, а на погонах — лейтенантські зірочки! Куди й подівся страх! Хоча, ніде правди діти, траплялися серед нашого брата й боягузи. Декого доводилося витягувати з окопів буквально «за шкірку», щоб підняти в атаку, а вже далі ти сам повинен був показати іншим, що не боїшся... Чи боявся я? Боявся... Страх — це нормальна реакція людини. Головне — опинитися вище свого ж страху... Хай він тебе боїться, а не ти його! І хоч дехто вважав мене й справді щасливчиком, та третього поранення уникнути не вдалося. Якось під час атаки був поранений в руку. Та після лікування у Саратові знову прибув у свою дивізію — якраз перед тим, як наші війська оточили 6-ту армію Паулюса. А на початку лютого німці капітулювали...

Прапор на кордоні

Серпень 44-го... Наші війська підійшли до кордону зі Східною Пруссією. Якось командир 18-ї Духовщинської стрілецької дивізії генерал-майор Баса Городовіков викликав мене і ще кількох офіцерів: «Є наказ у тилу німців встановити червоний прапор — на кордоні з Німеччиною!». По шмату кумачу він нам вручив, а древко, мовляв, знайдете на місці. Кілька днів ми вибирали місце для переходу лінії фронту, а в ніч на 17 серпня я з двома сержантами-українцями виконав наказ, встановивши прапор на березі річки Шешула. Коли розвиднилося, німці спершу розгубилися, а потім відкрили шалений вогонь і цілими групами посунули на нас... Ми відстрілювалися, але кожен уже подумки прощався з життям — на щастя, в цей час і почала наступати дивізія... Тож довелося німцям тікати за річку! А невдовзі я дізнався, що саме за виконання цього завдання представлений до звання Героя Радянського Союзу. Баса Городовіков розповідав мені потім, що лише наша група впоралася із завданням. До речі, той прошитий кулями прапор і нині зберігається в Центральному музеї Збройних сил у Москві.

А думали — на курорт

Перемогу я зустрів у Пруссії. Кілька днів ми веселилися, бо вперше за всю війну мали змогу відпочити та виспатися. А тут раптом — марш-кидок за сотню кілометрів! Спершу думали, що ще когось «добивати», але після того, як повантажили у вагони і повезли на схід, з'явилася інша версія: певне, на Парад Перемоги... Та Москва залишилася позаду, отож хтось пустив чутку: добре, мовляв, повоювали — тепер кожному курорт належить... Так ми й вірили у той курорт, аж доки за Уралом не опинилися! Тільки там і зрозуміли, що війна для нас ще не завершилася — на нас «чекали» японці. Там, у Маньчжурії, знову довелося зазирнути в обличчя смерті, і хоч японці й масово капітулювали, та траплялися й такі, що відстрілювалися до останнього патрона: у скелі вирубано печеру, а він сидить там, прикутий до кулемета... Але й таких ми навчилися знешкоджувати! Здолавши сотні кілометрів, наша дивізія зупинилася за десяток кілометрів від ... корейського Пхеньяна. Там і почули про остаточне закінчення війни, а майбутній вождь Північної Кореї Кім Ір Сен вручив мені медаль «За визволення Кореї».

Про наркомівські 100 грамів

Під час навчання у військовій академії у Москві до нас не раз приїздив маршал Жуков. Якось наважилися запитати в нього: а як, мовляв, Сталін дозволив видавати солдатам «по сто грамів»? Маршал і каже: «От я якось був у нього і мова зайшла про те, чим наше постачання відрізняється від німецького? Чим воно гірше? Хіба тим, кажу, що Гітлер своїм воякам ще й шнапс видає, аби вони зігрітися могли. Після того Сталін і дав відповідне розпорядження». І от пригадую, як я на фронті вперше в житті (!) випив оту «сотку». А тут — німці в атаку! Я до кулемета і давай строчити! А, мабуть же, двоїтися почало... Куди не глянь — скрізь вони! Стріляю, стріляю, а їх, гадів, не меншає! Ледве відстрілявся... Відбилися! А я тоді перехрестився, і більше, як кажуть, і в роті не було. До самої Перемоги! Все іншим віддавав... А от закурив уперше в Сталінграді. В одному будинку німці, в іншому — ми. А дворик весь трупами завалений. А як їх прибрати? Стояв такий сморід, що навіть їсти було несила. От бувалий солдат мені й порадив самокрутку — «обдимитися»... Всяке на війні траплялося! Довго потім не міг кинути, але кинув-таки...

Записав
Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтава.

Фото із сімейного архіву.

ДО РЕЧІ

У видавництві «Дивосвіт» вийшла друком перша збірка віршів Кузьми Нездолія «Коли не спиться ветерану». Її видання ініціював міський голова Андрій Матковський, який є і автором передмови до книги. Тут чотири розділи, назва кожного з яких говорить сама за себе: «Це страшне слово — «війна»!, «Згадуючи ті грізні роки...», «Моя рідна Полтава» та «Боже всевишній, Україну спаси...» Збірка добре ілюстрована, в ній не лише сучасні світлини з сімейного альбому Кузьми Павловича, а й чимало фронтових фотознімків, які вже самі по собі унікальні.

А нині готується до друку ще одна збірка Героя — «В бой я шел не умирать!». Варто додати, що упорядником і літературним редактором обох збірок є журналіст «Голосу України» Віталій Скобельський.

Ганна ГРИБАН, директор видавництва «Дивосвіт».

Наказ установити червоний прапор у тилу ворога на кордоні з Німеччиною було виконано

Відкрив родовід африканського племені

Біблія оповідає, як Мойсей вивів єврейський народ з Єгипту і 40 літ водив по пустелі, доки не вивітрилося з душ рабство. Але, свідчать дослідники, єврейська громада не вся вирушила за Мойсеєм. Принаймні якась частина побоялася далекої дороги. Вона пішла до Африки і там стала пустельним кочовим плем'ям. Натрапити на слід нащадків цього племені було заповітною мрією Юрія Шумовського — одного з найвідоміших українських археологів та істориків. У середині XX століття цій мрії судилося здійснитися під час експедиції в Африку. Замість року, як спочатку планував Ю. Шумовський, він пробув в Африці сім літ — із 1950 по 1957. З них досить довго — у гурті племені «пель».

Юрій Шумовський з африканками, які сприяли у пошуку племені.

ІЗ ДОСЬЄ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»:

Юрій Шумовський народився 1908 року у селі Мирогоща Дубенського району на Рівненщині. У 1930—1940 рр. був організатором Дубенського та директором Рівненського музеїв. За радянських часів був змушений емігрувати. Археолог, історик зі світовим ім'ям, автор більш як 500 праць, опублікованих у Європі та США. Частину своєї наукової спадщини заповів Державному історико-культурному заповіднику міста Дубна. Став першим з українців дослідником Африки. Першим у світі довів, що африканське плем'я «пель» — то «відчахнута гілка» мойсейового народу.

— Це плем'я розселене від Атлантичного океану до озера Чад, — пише у спогадах Юрій Шумовський, — воно розділене на кілька груп. Але попри цю розділеність, попри те, що змінювалися умови життя, воно зуміло зберегти чистоту раси, свої звичаї та національно-релігійний характер. Приміром, кочівники-«пелі» живуть у нашвидку зроблених наметах із кількох устромлених у землю палиць, вкритих шкірами. «Пелі» завжди носять традиційну туніку, плащ-покривало гнило-зеленого кольору, виготовлений з овечої шерсті. В руках — завше довгий ціпок. А ще «пелі» прицільно та сильно влучають камінням, як Давид із пращі. Мимоволі уявляється історія біблійного народу з його старійшинами Авраамом, Ісааком та Яковом, котрі свого часу також, мандруючи Месопотамією, розводили худобу, охороняли її від хижаків подібним чином...

Юрій Шумовський так захопився дослідженням африканського племені, що відмовився від цікавої та фінансово вигідної пропозиції очолити відділ наукових програм на радіо «Свобода». Його цілковито полонила археологія. Зокрема, археологічні розкопки Шумовський здійснив на території колишньої імперії Гана у Сахарі, заснованої у перших століттях нашої ери євреями-емігрантами.

А під час розкопок у районі міста Бамако професор уперше знайшов глиняний посуд культового призначення, статую з виразними єврейськими рисами, вази з червоними та чорними розписами, які формою нагадували палестинські та єгипетські вироби. Знайдено також бронзові та мідні прикраси з єврейською символікою (12 кіл — 12 колін єврейського народу). Ще Ю. Шумовський відкопав прекрасно зведений із тонких солонцевих плит жертовник правильної чотирикутної форми. Наш земляк натрапив на написи й різнокольорові замальовки, де букви викарбувані у древньоарабському та арамейському стилях.

Юрій Федорович в Африці зібрав багатющий матеріал, який сповна підтвердив гіпотезу про родовід африканського племені «пель». Нині знайдені предмети експонуються в державному археологічному музеї Судану. Цей музей 1953 року заснував Ю. Шумовський.

1957 року археолог перервав розкопки, виїхавши до Америки. Сподівався невдовзі знову повернутися до дослідження пам'яток, перенесених на африканський континент древніми емігрантами з Палестини та Єгипту. Але політичні зміни у США і Судані стали на заваді планам.

Утім, 1961 року учений в емігрантській газеті «Новое русское слово» надрукував захоплюючу статтю «Затерянное еврейское племя в Африке». Буквально через місяць статтю передруковують із десяток популярних європейських видань. Навколо згаданого племені починається справжній дослідницький бум. До Африки їде експедиція за експедицією. З'являються нові наукові розвідки. Але першим, хто на конкретних прикладах довів еміграцію частини мойсейового народу саме до Африки, був наш земляк Юрій Шумовський.

Євген ЦИМБАЛЮК,
Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Фото з архівів.

КАЛЕНДАР

Син каменотеса поставив крапку у Другій світовій

14 листопада минає 105 років з дня народження Кузьми Дерев'янка — нашого земляка, генерала, який підписував акт про завершення Другої світової війни.

Указом Президента України від 7 травня 2007 р. генерал-лейтенанту Кузьмі Дерев'янку за мужність і самовідданість, виявлені у роки Другої світової війни, визначні повоєнні дипломатичні заслуги присвоєно звання Герой України з удостоєнням ордена «Золота Зірка» (посмертно).

Події, в яких брав участь К. Дерев'янко, описані докладно. А про самого генерала довгий час відомостей було мало. Це й не дивно, адже він був засекречений відомством, у якому служив — Розвідуправлінням Міноборони СРСР.

Народився майбутній генерал 1904 року в с. Косенівка Уманського повіту Київської губернії (тепер Черкащина), там закінчив двокласну школу, навчався у Першій уманській українській гімназії (1917-1919), закінчив 5-ту Харківську школу червоних старшин (1924), Спецвідділення академії ім. Фрунзе в Москві (1936), Академію Генштабу (1952). Володів японською, англійською, польською мовами. Останні його листи до рідні написані українською.

Службу починав в Умані, потім — штаб УВО (Харків), ГРУ (Москва). Перша його урядова нагорода, орден Леніна (1938) — за те, що переправляв через Тянь-Шань і Гобі зброю китайцям, які воювали проти японців. Далі — фінська кампанія. У 1940 був заступником начальника розвідвідділу ПрибОВО, там його і застала війна. Звідти — високі радянські бойові ордени, американський орден «Legion of merit (1945), угорський орден «Мадьяр Сабадшаг» першого (срібного) ступеня (1946).

Виконував дипломатичні місії: зимою 1941-го здійснював угоду про репатріацію в Східній Пруссії; представник СРСР у союзницькій Раді по Австрії (1945); представник Головного Командування Радянських військ на Далекому Сході (1945); Член Союзної Ради для Японії від СРСР (1946-1950). В кінці Другої світової саме генерал Дерев'янко підписував акт про капітуляцію імператорської Японії.

По війні очолював кафедру Академії Генштабу (1950—1953) та управління інформації ГРУ МО СРСР (1953—1954), мав наукові праці. Помер 1954 року, похований на Новодівичому цвинтарі в Москві.

Що вивело сина українського каменотеса у високі військові й дипломатичні сфери? Змалку привчений трудитися, він робив це все життя. Ним рухала потреба творчої роботи. З юності грав в аматорських гуртках, любив музику, добре співав і володів струнними інструментами. Крім звичних видів спорту (гімнастика, боротьба, футбол, волейбол, плавання), мав успіхи в стрільбі, був чудовим шахістом, лижником, кіннотником, велосипедистом. Варто лише згадати велопробіги, які він проводив ще в Уманському полку 1929 року! А старший син пригадує, що батько-генерал постійно возив із собою «Большую Советскую Энциклопедию»...

Лариса ТРОХИМЕНКО.

Він загинув за Україну

Завдяки публікації «Голосу України» знайдено родичів одного з визволителів краю

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

У «Голосі України» за 29 жовтня надрукована кореспонденція «Сюди б привозити наших політиків» — про історію і сьогодення села Стовбина Долина Новосанжарського району на Полтавщині. Місцеві жителі розповіли ще одну цікаву історію.

Біля пам'ятника Воїну-визволителю є могила. Там покояться вояки, які загинули у боях за село. Серед них і татарин Киям Залалтдінов. 45 років тому юні слідопити Стовбинодолинської восьмирічки розшукали його рідних, вони побували в селі, а стовбинодолинські школярі відвідали Казань. Багато років у школі існував навіть піонерський загін імені Кияма Залалтдінова.

З роками ці зв'язки втратилися. От у Стовбиній Долині й попросили кореспондента «Голосу України» спробувати розшукати родичів Кияма. Автор цих рядків звернувся до колег з Казані. Пошук досить швидко увінчався успіхом! Допомогли журналісти з татарського науково-документального журналу «Гасырлар авазы» («Эхо веков»): одна з авторок цього видання — працівник Національного архіву Республіки Татарстан Юлдуз Губаєва — внучата племінниця нашого героя! Вона дуже зраділа, що в Україні пам'ятають про Кияма Залалтдінова і навіть надіслала для нашої газети свої спогади:

«У вересні 1943 року у важкому бою за визволення українського села Стовбина Долина Кияма було смертельно поранено осколком снаряду в живіт. Єфросинія Семенівна Колодяжна, яка доглядала поранених у госпіталі, згадує: «Він так не хотів умирати, був такий молодий». Двадцятирічний Киям помер у неї на руках.

У вишневому саду села, в зелені дерев, виросла одинока могила. І полетіла чорна звістка до матері Кияма: «Ваш син, молодший лейтенант Залалтдінов Киям Камалтдинович, уродженець с. Булгар Урмишлинської сільради Шугуровського району ТАРСР, перебуваючи на фронті, помер від ран 1 жовтня 1943 року. Акт від 13 жовтня 1950 р. № Бр-72821».

Так і залишився б Киям тільки в пам'яті рідних. Та доля розпорядилася інакше. За пошук взялися слідопити восьмирічної школи с. Стовбина Долина Новосанжарського района Полтавської області України. З допомогою Єфросинії Семенівни Колодяжної вони дізнались імена полеглих воїнів. Знайшли також рідних Кияма, які проживали в селищі Дербишки. Їх запросили в гості. Сонячного дня 1968 року сестра і брат Кияма з дітьми приїхали в с. Стовбина Долина. Звістка про приїзд дорогих гостей швидко облетіла округу. Всі мешканці села вийшли зустрічати рідних Кияма і вшанувати пам'ять полеглих воїнів.

Далі Юлдуз Губаєва згадує людей, причетних до тих подій, — директор школи О. Пікалов, старша піонервожата К. Река. А завершує листа так: «Летять роки, ми пам'ятаємо молодих, що так хотіли жити, як Киям, юнаків, полеглих у жорстоких боях. Як багато воїнів пропали безвісти, й могили їх невідомі. Низький їм усім уклін! Ми пам'ятаємо...»

На жаль, давно немає серед живих Єфросинії Семенівни Колодяжної, що колись доглядала пораненого воїна. А Олексій Данилович Пікалов, колишній директор школи, живе нині у Нових Санжарах. Давно на пенсії і колишня піонервожата Катерина Семенівна Река, та вона й нині частий гість у школі, а 9 Травня відвідує могилу Кияма Залалтдінова. Мешканці села мають намір знову запросити до Стовбиної Долини родичів воїна. І хочеться вірити, що ця зустріч відбудеться!

Віталій ТЕТЕРВАКОВСЬКИЙ.

Полтавська область.

На знімку: тут, біля пам'ятника Воїну-визволителю, похований і Киям Залалтдінов.

Олесь ГОНЧАР — Юрій ШЕВЕЛЬОВ: діалог через океан

Стрімкий злет післявоєнної популярності О. Гончара — тоді ще маловідомого (тим паче на всесоюзних видноколах) прозаїка, й досі породжує варіанти пояснень (мовляв, О. Гончар мав негласну підтримку партійних «верхів» тощо... До того ж сам автор «Прапороносців» залишив у своїх щоденниках немало свідчень про свої взаємосимпатії, зокрема, з М. Підгорним — у 1953—1963 роках другий, а потім перший секретар ЦК КП України). Але, здається, все було простіше, тобто події розвивалися згідно з логікою тогочасної української дійсності. У час виходу трилогії О. Гончара у світ М. Підгорний не був «першою особою» у владній структурі УРСР (він обіймав пост постійного представника уряду УРСР при Раді Міністрів СРСР. Теплі взаємини між ним і письменником, очевидно, склалися пізніше — після смерті Й. Сталіна).

Розгадка зовсім в іншому, а саме в тому, що в післявоєнні роки в радянській літературі майже не було чогось рівнозначного «Прапороносцям» за масштабністю творчого задуму, особливо, популярністю в читацької аудиторії (щодо останнього мільйонні тиражі трилогії О. Гончара — українською та російською мовами — свідчать самі за себе).

Перегорнемо сторінки хроніки подій післявоєнного часу. Першими ластівками в літературі на воєнну тематику стали, наприклад, повість В. Гросмана «Народ бессмертен» та «книга про бійця» О. Твардовського «Василий Теркин» (обидві 1942). 1945 року О. Фадєєв видав «Молодую гвардию» — публіцистичний твір, пізніше декілька разів переписуваний та доповнюваний щодо акцентування «провідної ролі» компартії в рухові народного опору окупантам (до речі, й О. Твардовський свою «книгу» дописав набагато пізніше). Ще були книжки Л. Леонова, О. Чаковського, Е. Казакевича...

Було ще декілька речей, котрі теж привернули увагу всесоюзної аудиторії.

Але читач хотів глибшого осмислення складного життєвого матеріалу, його не задовольняли герої без самобутніх характерів, захоплюючих біографій, як і часта географічна обмеженість тла подій (замість геополітичної панорами автори віддавали перевагу їхній локалізації — а війна ж була світова!). Суспільство прагло через високохудожню літературу зрозуміти сучасну їй сувору добу. Як і колись під час війни 1812 року, коли російські війська (а в їхньому складі були українські полки) дійшли до Парижа й не лише офіцери, а й рядові солдати побачили зовсім інший світ за політичним устроєм, побутом і традиціями, так і радянські військові (більшість уперше!) відкрили для себе проклятий більшовицькою пропагандою «буржуазний світ», котрий виявився не суцільно негативним. Навіть привабливим. Оцього європейського впливу на радянських солдат найбільше й боялися і кремлівський вождь, і його віддані синьопогонні слуги (війська НКВС — Народного комісаріату внутрішніх справ — носили погони цього кольору). Тому із стрімким просуванням військ СРСР на захід — в Європу — прямо пропорційно зростала активність радянських каральних органів (крім політичних «противників» тоталітарного режиму, концентраційні табори ГУЛАГу поповнювалися не лише німецькими, італійськими та іншими полоненими, а й вихідцями із західних областей України, Білорусії, Балтійських республік... Потрапляли в Сибір і громадяни європейських країн, котрих звільнила від нацизму армія СРСР).

Напружена суспільна атмосфера в повоєнні роки відповідно впливала на літературне життя України (загострення американо-радянського протистояння наприкінці 40-х — на початку 50-х років XX століття знайшла своє відображення й у прозі О. Гончара — навіть у «сільській повісті» «Микита Братусь» (1951).

Тоталітарний режим на радянських теренах і після перемоги над нацистами та фашистами не змінював своєї антигуманної суті. У попередній публікації вже йшлося про надруковану 1946 року новелу «Модри Камень». «Мы не досмотрели, нам стыдно, что наш студент-выпускник Олесь Гончар в своей новелле «Модры Камень» проповедует измену родине», — ці безглузді (але закономірні для сталінської політичної системи) звинувачення прозвучали з уст викладача Дніпропетровського університету якогось Сойфера.

Це було не перше суворе життєве випробування О. Гончара, але він тяжко переживав наклепницьку кампанію, ініційовану його недругами. Чи не тому вже в іншій, після «Модри Каменя», новелі «За мить щастя» кохання радянського бійця закінчилося його розстрілом свої ж фронтовими побратимами...

— *«Не смієме брати шлюб з іноземками... Такий закон.*
— Проти любові закон? Не може бути такого закону...»

(«За мить щастя»).

Сойфери мали силу ще чимало часу, навіть по смерті Й. Сталіна. Через два десятиліття вони (вже під іменами різних ватченків) знову влаштували кампанію цькування О. Гончара вже як автора роману «Собор» (1968).

«Десь Перший (перший секретар ЦК КП України В. Щербицький. — **В.А.**) нібито сказав на мою адресу: «Зламаєм! Я бачив, як він під час розмови поблід...» (О. Гончар «Щоденники», т. 2, стор. 31).

Звернемося ще раз до думок автора есе «Страх» (опубліковано в журналі «Нева», 1996) письменника-фронтовика Д. Граніна: «...судить о людях минувшей эпохи, оценивать их поступки можно по законам того времени. Сделать это чрезвычайно сложно. Существует колоссальный риск подмены понятий... Сталин — верный продолжатель дела Ленина, он довел до логического конца построение системы, фундамент которой закладывал вождь мирового пролетариата. Другого не могло быть в условиях диктатуры одной партии и одной идеологии, когда любое инакомыслие и даже намек на оппозиционность карались. Система позволила Сталину добиться того, к чему он стремился, о чем мечтал, — единоличной абсолютной власти... Страх, который внушал Сталин, образовался не сразу, понадобился жесточайший террор, начиная с 20-х годов, надо было высылать людей в Соловки, на Колыму, в Магадан, надо было раскулачить лучших крестьян, сослать в Сибирь, нужны были расстрелы дворян, оппозиции, спецов, а затем и беспричинные расстрелы во всех республиках, городах, надо было уничтожить миллионы и миллионы советских людей. Это на их трупах вырос Страх, и на его вершину взобрался вождь всех народов. При тоталитарном режиме в атмосфере страха прожило несколько поколений... Конечно, в сталинизме и культе личности виноват не только объект поклонения, но и весь народ» (Інтерв'ю А. Ванденка. «Российская газета», 2003).

Будинок НСПУ (Національної спілки письменників України, яку О. Гончар очолював у 1959—1971 роках) в Києві.

Хто читав щоденники чи публіцистику письменників старшого — Гончаревого — покоління, не міг не звернути увагу на схожість чи тотожність думок, які відкривають потворний світ тоталітаризму.

«Репресивна система завдала горя всім народам країни, але найбільша державна лють терористичної диктатури була все-таки спрямована проти України. Чим пояснити? Чому Сталін так патологічно ненавидів Україну? Боявся її? Відчував у ній затаєну непокору, бунт?..

Голодомор 1933-го я не міг простити Сталіну і на фронті... Але ж як навально, зусібіч штурмували твою свідомість легіони сталінських агітаторів (були серед них і чесні фанатики, жертви ідеї, оті, що першими піднімались в атаку» (О. Гончар «Щоденники», т. 3, стор. 318, 369).

Є промовисте зауваження сина А. Мікояна (один із найближчих в оточенні кремлівського диктатора) Степана Мікояна: «У Сталина было два пугала: украинский национализм и ленинградская оппозиция...» (site:1001.ru («Дети Кремля» /Лариса Васильева/).

І Д. Гранін, і автор трилогії «Прапороносці» змальовують час, в якому жили й працювали радянські письменники в повоєнну добу, й дають недвозначну відповідь на снобістські (а точніше — знущальні, глумливі) запитання їхніх нинішніх «суддів»: «Чому йшли на компроміс? Чому не викривали злочинну добу кремлівського диктатора?».

Бібліотека Люндського університету (Швеція), в якому викладав Ю. Шевельов у 1950—1952 роках.

О. Гончар у період написання «Прапороносців» був 30-літнім. Автору «Тихого Дону» пішов п'ятий десяток. Молодий письменник і досвідчений авторитетний прозаїк — але обидва вони перебували в однакових суспільних умовах — нестерпних і для життя, і для творчості.

М. Шолохов дав зразок високохудожньої воєнної прози 1943 року, опублікувавши уривок з повісті «Они сражались за Родину» (твір так і залишився незакінченим, хоча автор «Тихого Дона» працював над ним аж до 1969 року).

Немає змоги перерахувати весь список творів — попередніх спроб художньо осмислити війну. Зрозуміло інше: мало не єдиною річчю, гідною порівняння з «Прапороносцями», була на той час повість В. Некрасова «В окопах Сталинграда» (1947). Цікаво, що про цю, безумовно, талановиту річ В. Некрасова (до речі, киянина) чомусь не прийнято відгукуватися критично. Але ж і в ній досить сторінок, які віддано схваленню сталінізму. І про В. Леніна та Н. Крупську в ній ідеться, і про Й. Сталіна. Останній на сторінках повісті виступає просто-таки казковим велетнем — міфічним богатирем: про все він потурбується, за всіх один-єдиний думає, все передбачить і до переможи доведе («В окопах Сталінграда», М., 1990, стор. 146).

У ті часи так і було — безальтернативно чи, як радив О. Довженку один придворний кон'юнктурник: віддати данину славленню кремлівського диктатора або твої твори ніколи не дійдуть до читача.

Хтось скаже: називаються твори В. Некрасова, Б. Полєвого... А як же проза В. Астаф'єва, В. Бикова, Ю. Бондарева, Г. Бакланова, Б. Васильєва? Річ у тім, що ми говоримо про перші повоєнні роки. Більшість романів і повістей В. Астаф'єа, В. Бикова та інших талановитих прозаїків з'явилися у 60-ті та 70-ті роки. Деякі книжки прийшли до читача раніше: М. Шолохов 1956 року опублікував «Судьбу человека», 1957-го з'явилися «Батальоны просят огня» Ю. Бондарева та «Южнее главного удара» Г. Бакланова. Через два роки В. Биков видав «Журавлиний крик»).

Підемо далі й відкриємо «Хроніку світової культури»: лише 1961 роком датується вихід у світ кінофільму «Нюрнбергський процес» С. Крамера, виконавець головної ролі в якому актор М. Шелл був удостоєний найвищої кінопремії «Оскар».

Не лише Європа, весь світ тяжко приходив до тями, осмислюючи наслідки міжнародної бойні, в якій узяло участь понад 60 держав (80 відсотків населення земної кулі) й загинули, за різними даними, від 50 до 70 мільйонів людей.

Це сьогодні так легко різні демагоги й авантюристи (а la Дугін) дозволяють собі крапати бездарні екзерсиси під претензійними заголовками «Философия войны» тощо. А наприкінці 40-х років минулого століття, особливо, художнє відтворення нещодавніх страшних подій відбувалося повільно. Бо друковане Слово мало вже іншу вагу, ніж десятиліття тому. Бо всі чекали кардинальних змін у житті СРСР. Бо людство вступало в якісно нову фазу свого існування, коли проблема виживання набула іншого змісту — досягнення рівноваги між екологічними можливостями Землі й дедалі зростаючим споживацьким егоїзмом Людства (насамперед так званого «золотого мільярда»).

Усе це знайшло відгук у творчості О. Гончара, який після нетривалого захоплення історичною тематикою повернувся до осмислення уроків минулої війни (романи «Людина і зброя» (1960), «Циклон» (1970), теми боротьби за мир, ролі інтелектуалів (у нас — інтелігенції, насамперед творчої та науково-освітньої) у розв'язанні актуальних проблем сучасності («Тронка», 1963, «Собор», 1968, «Берег любові», «Твоя зоря», 1980, «Бригантина», 1972, «Далекі вогнища», 1987).

На жаль, у сучасній літературі, здається, немає творів, які б яскраво продемонстрували суспільне зацікавлення вище названими проблемами. Може, є щось у сусідів? Про «велике мовчання Країни Рад» (мається на увазі аполітичність, суспільна байдужість й песимізм — наслідок сталінізму) написав молодий московський прозаїк О. Терехов. Його роман — про забуту сьогодні «справу вовченят», як назвав Й. Сталін учасників московської профашистської організації підлітків — дітей кремлівських партійних бонз (серед них був і племінник кремлівського вождя). Розкрита вона була 1943 року (ще йшла кровопролитна війна проти нацизму!) після вбивства 14-літнім сином наркома авіапромисловості О. Шахуріна доньки посла К. Уманського — семикласниці Ніни Уманської.

Роман О. Терехова «Кам'яний міст» про те, як люди 1990-х шукають правду про минуле (нинішнє покоління прагне зрозуміти уроки життя сталінського покоління). Книжка і про страх, котрий ще багатьом не дає говорити правду. Молодий прозаїк перегукується зі своїм старшим колегою Д. Граніним: «Покоління часів імперії не лише жило під льодовиком страху, смерті, але й рухалось разом із ним, намагаючись змінити історію... Ми практично не знаємо нічого про цих людей, хоча завжди із задоволенням беремося розмірковувати, за кого вони йшли у бій, чому не здались у червні 1941 року, що вони думали про самих себе...».

Отже, опонентам О. Гончара доведеться визнати, що письменник був і залишається самотнім серед українських прозаїків, котрі дали нашій літературі гідні твори на воєнну тематику. Зрозуміло, що можна не говорити про «Чотири броди» М. Стельмаха, «Вир» Г. Тютюнника...

«Прапороносці» вивели О. Гончара у першу шеренгу вітчизняних літераторів, примусили змістити акценти у визначенні: «Хто ж є тепер першим серед перших?».

Разом зі славою й визнанням до О. Гончара прийшла й неприязнь опонентів. «Це було в ті часи, коли погромний маховик навколо роману Олеся Гончара («Собору». — **В.А.**) розкручувався з неймовірною силою,.. — читаємо в одному з рукописів відомого письменника N. — Я знаю, що Ви — гончарівець, — почав розмову мій ранній співбесідник. — Отож Вам і дивним видасться, що я з Вами про отаке говоритиму. Але я мушу сказати. Хоча б тому, що Ви — молодший, а я старший, я мушу розвіяти отой ореол слави і честі, який незаслужено носить оцей чоловік. Особливо в колі молодих письменників, до кого і Ви належите. Ви знаєте, він — вигадана постать...

— Чому — вигадана? Хіба не він написав «Прапороносці» і «Собор»?

...переді мною сидів письменник, людина старшого віку, колега Олеся Гончара по спілчанській роботі, і він пашів ненавистю... і заздрістю. Так, саме заздрістю. Автор багатьох і досить-таки читабельних творів про війну (тетралогію якого я поглинав десь у п'ятому класі — шлях від солдата до генерала в головного героя її був дуже промовистий), відзначений голосними преміями, він не міг заспокоїтися від того, що «Прапороносці» відсунули всі його звершення і здобутки... на скромне місце в літературі».

Що казати про недоброзичливців? Навіть однодумець поет Андрій Малишко не сприйняв обрання Олеся Гончара у 1959 році головою Спілки письменників України.

Віталій АБЛІЦОВ.

(У продовженні: ми знаємо про виникнення після 1945 року нових, соціалістичних, країн Європи. Але Й. Сталін «творив» їх і в Азії. Наприклад, навесні 1946 року на півночі Ірану було проголошено Автономну Республіку Азербайджан і Курдську Народну Республіку (їх захищали 15 радянських танкових бригад). Знайома для Кавказу ситуація — хіба не так?)

Продовження. Початок у числах 166, 171, 176, 181, 186, 191, 196, 201, 206 і 211.

РЕКЛАМА ТА ОГОЛОШЕННЯ

Ухвалою Господарського суду Одеської області (65119, м. Одеса, проспект Шевченка, 29) від 16.10.2009 року порушено провадження у справі № 7/147-09-5233 про банкрутство боржника: Товариства з обмеженою відповідальністю «Торговий дім «Исток» (65104, м. Одеса, вулиця Ільфа і Петрова, 20; код в ЄДРПОУ: 32428417; п/р № 26008310754201 в АБ «Південний», МФО 328209).

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Колтинюка Сергія Яковича (ліцензія: серія АВ № 482074 від 07.09.2009 р.; контактний телефон: 0-67-484-26-02).

Заяви кредиторів і санаторів приймаються протягом тридцяти днів з дати опублікування цього оголошення.

Постановою господарського суду Івано-Франківської області (76000 ,м.Івано-Франківськ , вул.Шевченка ,16) по справі № Б-21/104 від 15 липня 2009 року визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру щодо Фермерського господарства "Горган-Норд" (78060, Івано-Франківська область , Тлумацький район , смт.Обертин ,вул. Б.Хмельницького ,38 , Код ЄДРПОУ 33587009).

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Швець Олег Ярославович (ліцензія серія АБ № 176145 від 10.08.2005 року , поштова адреса : м.Івано-Франківськ , вул.Галицька буд.. 149 кв. 26).

Претензії кредиторів приймаються ліквідатором протягом 30 днів з дня цієї публікації.

Постановою господарського суду Черкаської області від 27.10.2009 року по справі № 18/1509 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Товариства з обмеженою відповідальністю «Ізумруд-Черкаси» (18000, м. Черкаси, вул. Героїв Сталінграда, 22, кв. 97, ЄДРПОУ 35523220, п/р № 26001051506489 в ЧФ ГРУ ЗАТ КБ «Приватбанк», МФО 354347).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Голінного Андрія Михайловича (ліцензія АВ № 456347 від 05.02.2009 року), який мешкає за адресою: 18035, м. Черкаси, вул. Канівська, 7, кв. 66.

Ухвалою господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 28.10.2009 р. у справі № 15/368-б припинено процедуру ліквідації ПП «Інноваційні технології» (код ЄДРПОУ 32711257, адреса: 01001, м. Київ, вул. Софіївська, 17, кв. 4) та перейдено до загальних судових процедур відповідно до Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом».

Розпорядником майна банкрута призначено арбітражного керуючого Бандолу Олександра Олексійовича (04119, вул. Сім'ї Хохлових, 6-б, кв. 31, ліцензія серії АВ № 347114 від 25.07.2007 р.).

Заяви приймаються у місячний термін на адресу ліквідатора.

Окружним адміністративним судом м. Києва розглядається справа № 2а-10241/09/2670 за позовом Прокурора Подільського району м. Києва в інтересах ДПІ у Подільському районі м. Києва до ПП «Артіс» (код 31514693) про стягнення податкової заборгованості. Розгляд справи призначено на 11 год. 00 хв. 10.12.2009 року.

Ліквідаційна комісія ТОВ «МЕДІА ДІМ» (вулиця І. Мазепи, 26, місто Київ, 01010, ЄДРПОУ 32110383) повідомляє про початок ліквідації товариства (протокол загальних зборів учасників № 30-09-09 від 30 вересня 2009 року).

Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з моменту публікації цього оголошення за адресою ТОВ «МЕДІА ДІМ», а/с 145, місто Київ, 03058.

Постановою господарського суду Сумської області (40030, м. Суми, пр-т Шевченка,18/1) від 12.11.2009р. по справі № 6/190-09 Товариство з обмеженою відповідальністю "Агробізнес-21" (код ЄДРПОУ 32761109, юр. адреса: 41500, Сумська обл., м. Путивль, вул. Комсомольська, 35, п/р 260040118901 в СФ АТ "Брокбізнесбанк" МФО 337922) визнано банкрутом відповідно до ст. 51 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Чупруна Євгена Вікторовича (ліцензія серія АВ № 347189 від 05 вересня 2007 р, адреса: м. Суми, вул. Петропавлівська, 74, к. 49А). Письмові заяви з вимогами до боржника, а також документами, що їх підтверджують приймаються протягом 30 днів з дня опублікування даного оголошення.

Господарський суд Сумської області (40011, м. Суми, пр-т. Шевченка, 18/1) визнав банкрутами наступні підприємства:

1. Товариство з обмеженого відповідальністю «ОРІОН — Д» (40020, м. Суми, вул. Курська, 147, код 14007572) — постанова № 6/186-09 від 05.11.09 року.

2. Товариство з обмеженою відповідальністю «БАУМАСТЕР» (40032, м. Суми, вул. Харківська, 6/1, кв. 6, код 34826466) — постанова № 6/185-09 від 05.11.09 року.

3. Товариство з обмеженою відповідальністю «Іксель — КР» (40032, м. Суми, вул. Харківська, 122, код 34811470) — постанова № 6/184-09 від 05.11.09 року.

4. Товариство з обмеженою відповідальністю «Фарбмастер — Харків» (40022, м. Суми, вул. Воровського, 20/1, код 32950629) — постанова № 7/170-09 від 05.11.09 року.

Ліквідатором по вищезазначеним підприємствам призначено арбітражного керуючого Мальованого Олександра Павловича (ліцензія АВ № 158256 від 21.09.2006 року, 40024, м. Суми, вул. Сумсько-Київських дивізій, 24/2, тел. 700-140).

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з моменту виходу оголошення.

Закрите акціонерне товариство «Тернівське»

(код ЄДРПОУ 30898448) повідомляє про скликання загальних зборів акціонерів, які відбудуться 28 грудня 2009 року о 10.00 за адресою: Донецька область, Краснолиманський район село Терни вулиця 50 років Жовтня, адміністративна будівля.

Порядок денний:

1. Звіт директора про результати фінансово-господарської діяльності за 2008 рік.
2. Звіт ревізійної комісії за результатами перевірки діяльності підприємства за 2008 рік.
3. Затвердження звітів та річного балансу і фінансово-економічних показників за 2008 рік.
4. Звіт та затвердження висновків зовнішнього аудитора про результати фінансово-господарської діяльності товариства за 2008 рік.
5. Про розгляд питання про реструктуризацію кредиту згідно кредитної угоди № 010/10-2/371 від 22.01.2009 р.
6. Про необхідність кредитування у ВАТ «Райффайзен Банк Аваль» у 2010 році.
7. Різне.

Реєстрація учасників буде здійснюватись 28 грудня 2009 року з 9.45 до 10.00 за місцем проведення зборів. Для реєстрації учасникам при собі необхідно мати паспорт або інший документ, що посвідчує особу.

Постановою Господарського суду Вінницької області від 21.05.2009 року у справі № 10/27-09 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру відносно боржника ПРИВАТНОГО ПІДПРИЄМСТВА «ЯМПІЛЬ-АГРОДЕТАЛЬ»: Вінницька область, м. Ямпіль вул. Котовського, 3, кв. 5, 24500, код ЄДРПОУ 34243978, р/р 2600615636 в ВАТ «Райффайзен банк «Аваль» МФО 302247. Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Лещенка Анатолія Михайловича, Ліцензія АБ № 271658 від 20.01.2006 року. Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця по вул. Червонохристинівська, 4, кв. 3, м. Вінниця, 21001.

Постановою господарського суду Харківської обл. (пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) від 06 листопада 2009 р. по справі № Б-50/106-09 товариства з обмеженою відповідальністю "Компанія СФЕН" (код ЄДРПОУ 34445869, адреса: 62458, Харківська обл., Харківський р-н, с. Покотилівка, пров. Маяковського, 1; п/р 2600430114555 в АКБ "Золоті ворота", м. Харків, МФО 351931) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Шапілова Сергія Анатолійовича (ліц. АВ № 081149 від 24.07.06 р., м. Харків, вул. Ак. Павлова,132-г, кв. 27).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від публікації оголошення.

Постановою господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) від 06.11.09 р. по справі № Б-50/132-09 закрите акціонерне товариство "Ізюмська пивоварна компанія" (код ЄДРПОУ 00383047, 64300, Харківська обл., м. Ізюм, вул. Калініна, 12; р/р 26004158387 у ХОД "Райффайзенбанк Аваль" у м. Харків, МФО 380805) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Тищенко Оксану Іванівну (ліц. АБ № 216715 від 09.02.05 р., 61002 м. Харків, вул. Мироносицька, 65, кв. 33).

Постановою господарського суду Миколаївської області від 10.11.2009 р. по справі № 5/311/09 визнано банкротом ТОВ «Южная Аграрно-Финансовая Группа» (ЄДРПОУ 34511014, адреса: м. Миколаїв, вул. Лазурна, 38Б, кв. 89); Постановою господарського суду Миколаївської області від 10.11.2009 р. по справі № 5/312/09 визнано банкрутом ТОВ «Агро Інвест Плюс» (ЄДРПОУ 36099657, адреса: м. Миколаїв, вул. Лазурна, 38Б, кв. 89); Постановою господарського суду Миколаївської області від 10.11.2009 р. по справі № 5/313/09 визнано банкрутом ТОВ «Компанія КВЛ» (ЄДРПОУ 22439618, адреса: м. Миколаїв, вул. Веселинівська, 20); Постановою господарського суду Миколаївської області від 10.11.2009 р. по справі № 5/314/09 визнано банкрутом ТОВ «Транс-Стар « (ЄДРПОУ 36536381, адреса: м. Миколаїв, вул. Нікольська, 71) та відкриті ліквідаційні процедури.

Ліквідатором вищезазначених підприємств призначено Сорокіна Олексія Олександровича (ліцензія АВ № 347302 від 14.11.2007 р.), кредиторські вимоги приймаються протягом 30 діб з моменту опублікування оголошення за адресою: м. Миколаїв, вул. Нікольська, 71, офіс, 309, т. 71.48.09.

Ухвалою господарського суду Черкаської області (18000, м. Черкаси, бульвар Шевченка, 307) від 23.09.2009 р. порушено провадження по справі № 18/2365 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Аспера-МПА»; 20100, Черкаська обл., смт. Маньківка, вул. Ватутіна, 1, код ЄДРПОУ 33625179, р/р 260049744, ЧОД ВАТ «Райффайзен банк Аваль».

Введено мораторій на задоволення вимог кредиторів. Розпорядником майна боржника призначено ліцензованого арбітражного керуючого Смілянця Сергія Миколайовича (ліцензія АБ № 176200 від 07.09.2005 р.), який мешкає за адресою: 20300, Черкаська обл., м. Умань, вул. Горького, 14.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом тридцятиденного терміну з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) від 06.11.09 р. по справі № Б-50/126-09 товариство з обмеженою відповідальністю "НОМАДС-ГРУПП" (код 31796324, 61057, м. Харків, вул. Гоголя, 13, корпус 3, кв. 3; р/р 26006030009494 у ПуАТ "СЕБ Банк" у м. Харкові, МФО 351715) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Тищенко Оксану Іванівну (ліц. АБ № 216715 від 09.02.05 р., 61002 м. Харків, вул. Мироносицька, 65, кв. 33).

Постановою Господарського суду Полтавської області (36000, вул. Зигіна, 1, м. Полтава) від 16.10.2009 року по справі № 23/50 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «В. Кринківське», код 32316530, вул. Панфіловців, 30, с. Соснівка Кременчуцького району Полтавської області, 39618, відкрито ліквідаційну процедуру, ліквідатором призначено арбітражного керуючого Васіна Є. Є. (ліцензія № 271528 від 15.11.2005 р.), адреса: пр-т Вавілова, 5, кв. 11, м. Полтава, 36004.

Кредиторські вимоги приймаються протягом 30 днів після виходу оголошення.

Шановний акціонер!

ПУБЛІЧНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО "МЕГАБАНК" (код ЄДРПОУ 09804119) повідомляє про проведення позачергових Загальних зборів акціонерів Банку, які відбудуться **16 грудня 2009 року о 09.00** за адресою: **м. Харків, вул. Артема, буд. 46, 4 поверх, прес-центр.**

Реєстрація учасників позачергових Загальних зборів акціонерів буде проводитися 16 грудня 2009 року з 08.00 до 08.45 **у приміщенні ПАТ "МЕГАБАНК" за адресою: м. Харків, вул. Артема, буд. 46, четвертий поверх, прес-центр.**

Реєстрація учасників позачергових Загальних зборів акціонерів буде проводитися на підставі зведеного облікового реєстру власників цінних паперів - простих іменних акцій за емітентом ПАТ "МЕГАБАНК", складеного депозитарієм ВАТ "ВДЦП" станом на 16 грудня 2009 року (на кінець операційного дня 15 грудня 2009 року).

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Внесення змін до статуту ПАТ "МЕГАБАНК" шляхом викладення статуту в новій редакції.
2. Про затвердження Положення "Про Ревізійну комісію" в новій редакції.
3. Про затвердження Положення "Про Спостережну Раду" в новій редакції.
4. Про затвердження Положення "Про дивідендну політику" в новій редакції.
5. Про затвердження Положення "Про порядок підготовки та проведення Загальних зборів акціонерів" в новій редакції.
6. Про затвердження Положення "Про Правління" в новій редакції.
7. Відкликання членів Спостережної Ради банку.
8. Обрання членів Спостережної Ради банку та затвердження умов цивільно-правових договорів, що укладатимуться з ними, встановлення розміру їх винагороди.
9. Обрання особи, яка уповноважується на підписання цивільно-правових договорів з членами Спостережної ради.

З матеріалами до позачергових Загальних зборів акціонерів можна ознайомитися в ПАТ "МЕГАБАНК" за адресою: м. Харків, вул. Артема, буд. 30.

Для ознайомлення з матеріалами до позачергових Загальних зборів акціонерів, особа повинна мати документ, що посвідчує її особу та документ, підтверджуючий, що вона є акціонером ПАТ "МЕГАБАНК".

За інформацією звертатися до Корпоративного секретаря (2 поверх, к.210, тел. 714-36-40) або в Головне Управління цінних паперів та фондового ринку (3 поверх к.303, тел.: 719-44-43, 714-33-62).

Реєстрація акціонерів або їх представників, які приймають участь у позачергових Загальних зборах акціонерів ПАТ "МЕГАБАНК", здійснюється на підставі документів, що посвідчують їх особу та повноваження на участь у позачергових Загальних зборах акціонерів.

Спостережна рада

Постановою Господарського суду Донецької обл. від 28.10.2009 р. (справа № 27/57б) Приватне підприємство «В. С. Б.», м. Донецьк (83086, м. Донецьк, вул. Артема, 43), ЄДРПОУ 31445688, визнано банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура строком на три місяці.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Петренко В. Т., ліцензія АВ № 307239 (83000, м. Донецьк, проспект 25-річчя РККА, буд. 6, кв. 1).

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця за адресою: 83015, м. Донецьк, вул. Артема, 131а/34.

Господарським судом міста Києва порушено провадження по справі № 44/644-Б про банкрутство ТОВ «АТП КМБ-1 імені М. П. Загороднього» (код ЄДРПОУ 34663703, адреса: 01013, м. Київ, вул. Будіндустрії, буд. 5).

Розпорядником майна призначено Ігнатченко Ю. В. (ліцензія серія АВ № 158305 від 24.10.2006 року, поштова адреса: 03035, м. Київ, а/с № 119).

Претензії кредиторів та заяви про санацію приймаються у встановлений законодавством строк.

КУРІНЬ

№ 216 (4716) СУБОТА, 14 ЛИСТОПАДА 2009

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, на сході дощі. Вітер південно–західний, північно–західний, 5—12 м/с. Температура на заході вночі 0–2 градуси тепла, удень 6—12, у Карпатах близько 0, на решті території вночі 2—8 градусів тепла, удень 5–14; на півдні вночі похолодає до 3–9 градусів тепла, удень — 7—12.

ЦЬОГО ДНЯ, 14 ЛИСТОПАДА

■ **1263.** Помер князь новгородський Олександр Невський, давньоруський полководець. ■ **1889.** Народився політичний і державний діяч Індії Джавахарлал Неру. ■ **1920.** Уряд УНР під натиском червоних назавжди залишив Україну. ■ **1924.** У Катеринославі (нині Дніпропетровськ) народився Леонід Коган, видатний скрипаль. ■ **1931.** У Ленінграді з’явився перший в СРСР витверезник. ■ **1944.** У Києві відкрито Музей українського декоративного мистецтва. ■ **1944.** У Празі, з допомогою нацистів, створено Комітет визволення народів Росії та Російську визвольну армію на чолі з генералом Власовим. ■ **1989.** У Радянському Союзі визнано незаконним і злочинним примусове переселення народів, здійснене в період репресій. ■ **1994.** Відкрився рух між Францією та Великобританією по тунелю під Ла-Маншем.

КАРИКАТУРИСТ ПРОДОВЖУЄ ТЕМУ

1

Фото Андрія КОЦЮБИНСЬКОГО.

2

Мал. Василя ФЛЬОРКА.

ПОЛІТИЗМИ

☞ *Розблокувати трибуну легше, ніж мізки окремих депутатів.*

☞ *Найбільші хабарі дають борцям з корупцією.*

☞ *Олігархам усіх не купити! Щоправда, на конституційну більшість у них вистачить.*

☞ *У всіх цап-відбувайло, а в нас коза.*

☞ *П’ята колона може складатися і з однієї особи.*

Борис РЕВЧУН.

ТЕЗИ Й АНТИТЕЗИ

☞ *Пізнаєш себе — не залишайся мерзотою.*

☞ *Безсила чесність викликає не тільки зневагу, а й бажання панувати.*

☞ *«Тільки наша демократія здатна відкрити Феміді очі!» Ульянов.*

Володимир ГОЛОБОРОДЬКО.

Утопія

Коли врожай, несподіваний, нечуваний, Божою милістю дарований, став реальністю, Микола Петрович розхвилювався. Небайдужість його випливала з того, що чоловік був фахівцем, економістом-аграрієм, і до того ж мав чималий досвід адміністрування у сучасних бурхливих умовах. Тому за першою природною хвилею ейфорії промайнуло щемливе передчуття невідворотної втрати: авжеж, роздерибанять збіжжя, кляті, розтягнуть до крихти!..

Микола Петрович хвилювався недаремно, адже, як-то кажуть, за законами жанру, хлібороби за свою звитяжну працю мали отримати пшик, а численні посередники перепродаватимуть зерно, аж поки відітнуть з нього свій навар до останньої краплинки, щоб розкошувати згодом по-панськи за неправедно здобуті статки. Вчений знав про це фахово, адже й сам підгодовувався з того панського столу дивідендами з прихватизованих чиновництвом переробних аграрних підприємств. Та й земельки йому на світле майбутнє нарізано чималенько... Але хвилювала його передовсім не соціальна несправедливість, а те, як недолуго примітивно, через жадібність і байдужість розшматують хижі діловари те, справжню цінність чого вони не усвідомлюють та й знати не бажають.

Надлишки зерна не слід продавати як звичайну сировину! — сам до себе роздратовано вигукував фахівець перед тим, як підсісти до комп’ютера. Клацаючи клавіатурою, він розмірковував над тим, що врожай мусить трохи попрацювати, перш ніж запропонувати його ринку. Ну, скажімо, виготовити на його основі комбікорми, а ними вигодувати хоча б свиней та птахів, щоб продавати вже м’ясну продукцію, у вартості якої матиметься чимала частка праці спраглого до роботи, але кинутого напризволяще селянства.

Та ще й без жодної бюджетної копієчки! — знову вигукував сам до себе новітній Столипін. Всі додаткові витрати ми покриємо емісійно, — міркував він, — і від цього не буде жодних інфляційних ризиків, адже надрукованим грошам буде швиденько вироблена відповідна товарна маса, і вони наповняться тим вмістом, котрий і є достеменною кров’ю економіки.

Микола Петрович ретельно прорахував свій бізнес-план і впевнився в тому, що результатом мусять стати самі статки: і пожвавлення виробництва, і збільшення повноцінної грошової маси та купівельної спроможності виробника. Варто лише зрушити з місця маховик товарно-грошового обороту, а там, дивись, сам почне обертатися, — розмріявся бізнесмен.

Надамо селянам товарний кредит комбікормом! — закричав він на весь голос. — А розрахуються наші трудівники високоякісним українським екологічно чистим м’ясом!

У голосі патріота бриніли нотки гордості й самовдоволення: «Підкину ідею друзям-демократам, адже ось вони — готові прорахунки до нового рятівного для аграріїв законопроекту!... О, який рейтинг може здобути той щасливчик, хто попрацює над реалізацією цього надто простого, але ж такого ефективного проекту!?... Невже ніхто з достойників не бачить цього трампліну для стрибка на вершину політичного олімпу?» — розмірковував розумник.

Та враз ледь помітно промайнула темна деструктивна хмаринка: «А що я особисто з цього матиму?»

А що з цього матимуть друзі-демократи? — пробурчав собі під ніс роздратовано Микола Петрович. — От би мав халепу, товариш Бальцерович, — усміхнувся він глузливо. — Ще б і прізвисько причепили, — добирав він потрібне слово. — Ну, як його? Авжеж — утопіст! Що ж це я так розмріявся, га? Ну просто відірвався від життя, в натурі! Треба поменше в телевізорі витріщатися на всілякі там «Свободи». А то, чого доброго, якось прокинешся біля телевізора, а ти — на смітнику, де купами гниють отакі недолугі економісти-утопісти, дарма що професори. Брр, як страшно!

Юрій БОЛЬШАК.

7 МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Житейські прибамбаси

З дружиною легко, з коханкою дорого, з сусідкою цікаво.

Анекдотик від галичанина

Розмовляють двоє:

— Прошу пана, то що є Майзолей у Москові?

— То є, шановний пане, гріб для нашої незалежності!..

Описка

Наша міліція нас стриже!

Йосип БІЛОСКУРСЬКИЙ.

Хто в ліс, хто по дрова

Всі ми йдемо вперед, та ніхто до путтязь не скаже, куди саме...

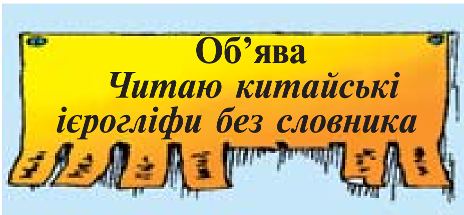
Пряма залежність

Що більше в еліти брудних грошей, то брудніша виборча кампанія.

Зоологічна новина

У наших політиків грошей не те що кури — і страуси не клюють!

Олександр ПЕРЛЮК.

ДОШКА ПОШАНИ

Марафонський бокс

Микола Валуєв, екс-чемпіон WBA в суперважкій вазі:

— Це взагалі навряд чи було схоже на бокс. Я просто втомився бігати за ним по рингу. Це був не двобій, а марафон.

Від чергового:

— У вас це взагалі велика рідкість - бігати з такою користю.

Олігархічне вогнище

Юрій Загородній, голова СДПУ(о):

— Сьогодні в Україні бушує не епідемія «свинячого грипу». Уже 18 років країну тримає в лещатах пандемія «олігархічного грипу».

Від чергового:

— І вогнище слід шукати в далекому минулому — в СДПУ(о)!

Рекомендація

Раїса Богатирьова, секретар РНБО:

— Не треба цілуватися, тиснути одне одному руки...

Від чергового:

— Тоді треба видати рекомендацію РНБО про виключно повітряні поцілунки. Відправивши такий поцілунок, громадянин ховає руку в кишеню і скручує дулю.

Тямущий ви наш!

Леонід Черновецький, міський голова Києва:

— Звичайно, в будь-якій структурі державній є багато чиновників, які хочуть облизати свого начальника. Я по-людськи їх розумію.

Від чергового:

— Ах, так от чому вас на роботі зовсім не видно — вас просто чиновники язиками злизали!..

Відмінювання займенників

Олександр Мороз, лідер Соцпартії:

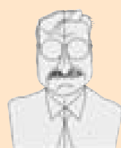
— Коли йдеться про вибори, не голосуйте за займенники «він» і «вона», а то вийде «воно».

Від чергового:

— А розсьорбуватимуть «вони», тобто ми!

Мал. Василя ФЛЬОРКА, Вадима СИМИНОГИ, Миколи КАПУСТИ.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Редактор номера Валентина ПИСАНСЬКА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов’язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2009 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 02660 м. Київ, вул. Алма-Атинська, 2/1, тел. (044) 451-86-70

Зам. 15569

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

